

Lovforslag nr. L 11. Fremsat den 4. oktober 2006 af undervisningsministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke, lov om dispachører og ophævelse af lov om registrerede arkitekter¹⁾

(Forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark)

§ 1

I lov nr. 476 af 9. juni 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel indsættes som nyt punktum:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. § 1, stk. 1, affattes således:

»Denne lov finder anvendelse på sager om, hvorvidt en person, der ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig eller lønmodtager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer. Loven finder tillige anvendelse på sager, hvor der skal foretages anmeldelse ved midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af et lovreguleret erhverv.«

3. I § 1, stk. 2, ændres »EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer« til: »EU's direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer«.

4. I § 1, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 3,« til: »§ 4«.

5. I § 2 udgår »som selvstændig eller lønmodtager«.

6. § 2, nr. 1, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

7. I § 2, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres »EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer« til: »EU's direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer«.

8. § 3 affattes således:

»§ 3. Personer, der er omfattet af direktivet og de aftaler, der er nævnt i § 2, indgiver ansøgning om adgang til at udøve et lovreguleret erhverv til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeriet videregiver ansøgningen til den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv (den kompetente myndighed). Ansøgning om udøvelse af erhverv som syge-

¹⁾ Loven indeholder tillige bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.

F. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark m.v.

plejerske, tandlæge, jordemoder, dyrlæge, farmaceut og læge indgives dog direkte til den kompetente myndighed.

Stk. 2. Personer, der uden at være omfattet af direktivet og de aftaler, der er nævnt i § 2, påberåber sig erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i udlandet som grundlag for en ansøgning om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, indgiver ligeledes ansøgning om adgang til erhvervsudøvelsen til Undervisningsministeriet, jf. dog § 1, stk. 2. Undervisningsministeriet videregiver ansøgningen til den kompetente myndighed.

Stk. 3. Den kompetente myndighed påser, at personer, jf. stk. 1, der ansøger om adgang til at udøve et lovreguleret erhverv, opfylder de i § 2 nævnte betingelser. Den kompetente myndighed påser tillige, at personer, jf. stk. 1 og 2, opfylder de betingelser for udøvelsen af det lovregulerede erhverv, der fremgår af reglerne for det enkelte erhverv.

Stk. 4. Personer, jf. stk. 1, der midlertidigt eller lejlighedsvist agter at udøve et lovreguleret erhverv her i landet, skal inden erhvervsudøvelsen indgive skriftlig anmeldelse til den kompetente myndighed, hvis der er fastsat krav herom i de regler, der gælder for erhvervet. Anmeldelsen skal fornyes en gang om året, hvis personen ønsker at udføre midlertidige eller lejlighedsvisse tjenesteydelser i løbet af det kommende år. I reglerne, der gælder for erhvervet, fastsættes endvidere, hvorvidt reglerne om anmeldelse også kan finde anvendelse på personer, der er omfattet af stk. 2.«

9. § 4 affattes således:

»§ 4. En kompetent myndighed, der modtager anmeldelser eller træffer afgørelser i en sag, der er omfattet af denne lov, jf. § 3, skal én gang årligt indberette statistiske oplysninger om anmeldelserne og afgørelserne til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeriet kan på baggrund af de indberettede oplysninger anmode de kompetente myndigheder om uddybende oplysninger til brug for den beretning, undervisningsministeren skal afgive til Folketinget, jf. lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., og den rapport, der skal afgives til Kommissionen.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om de oplysninger, der skal indberettes og indberetningernes form.

10. § 5 affattes således:

»§ 5. Undervisningsministeriet koordinerer gennemførelse af direktivet, jf. § 2, nr. 1, og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler med henblik på opfyldelse af direktivet.«

11. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) prøver og attestation af eksamensbeviser for bygningskonstruktører, og
- 2) attestation af arkitektens eksamensbeviser, certifikater og uddannelsesbeviser.«

§ 2

I lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer, som ændret ved § 3 i lov nr. 364 af 19. maj 2004, § 3 i lov nr. 245 af 27. marts 2006 og § 29 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel indsættes som 2. pkt.:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. § 2, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»De i § 1, stk. 2, omhandlede opgaver må alene udføres af revisorer i de i § 12, stk. 1, nævnte statsautoriserede eller registrerede revisionsvirksomheder, jf. dog § 8 a.«

3. Efter § 8 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 3 a

Adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer

§ 8 a. Revisorer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovgivning om revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF), og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist afgive erklæring i henhold til § 1, stk. 2. Erklæringen må dog ikke vedrøre lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber. Revisorer, der i henhold til 1. pkt. afgiver erklæring, skal anvende deres faglige titel i etableringslandet.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over revisorer, jf. stk. 1, som

på anmeldelsestidspunktet er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som har anmeldt til styrelsen, at de midlertidigt og lejlighedsvist agter at afgive erklæringer her i landet. I registret optages oplysning om persons navn, adresse og faglige titel.

Stk. 3. Revisorer, som omhandlet i stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen før erklæringer afgives. Styrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering.

§ 8 b. Revisorer, der i henhold til § 8 a, stk. 1, afgiver erklæringer her i landet, skal oplyse modtagerne af erklæringerne om deres faglige titel, jf. stk. 2, eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes persons faglige titel i etableringslandet.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.«

4. I § 12, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, nr. 4, ændres »Rådets 8. direktiv af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (84/253/EØF)« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF)«.

5. I § 19, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder klager over revisorer, som er registreret i henhold til § 8 a, stk. 2.«

6. Efter § 25 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 11 a

Bestemmelser om udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder

§ 25 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz om

1) revisorer, der er beskikket her i landet, jf. § 3, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som revisor i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,

2) revisorer, der er beskikket her i landet, jf. § 3, stk. 1, og som agter midlertidigt og lej-

lighedsvist at levere tjenesteydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,

3) revisorer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF) i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ansøger om ret til at etablere sig som revisor her i landet, jf. § 4, og

4) revisorer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF) i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som agter midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer her i landet, jf. § 8 a, stk. 1.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer revisorerhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

7. I § 27, stk. 1, indsættes efter »§ 8,«: »§ 8 a, stk. 1 og 3,«

8. I § 27 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. En revisor, der afgiver erklæringer efter § 8 a, stk. 1, 1. pkt., uden at have indgivet anmeldelse om registrering til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 8 a, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 5 gælder tilsvarende for revisorer, der er registreret efter § 8 a, stk. 3, men som afgiver erklæringer, som er nævnt i § 8 a, stk. 1, 2. pkt.«

9. I § 29 indsættes som nyt stk.:

»Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan bestemme, at revisorer, jf. § 8 a, stk. 1, skal be-

tale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnet.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 3

I lov om omsætning af fast ejendom, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 691 af 2. juli 2003, som ændret
ved § 2 i lov nr. 412 af 1. juni 2005, lov nr. 605
af 24. juni 2005, § 1 i lov nr. 453 af 22. maj 2006
og § 46 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages
følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gen-
nemfører dele af Europa-Parlamentets og
Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september
2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige
kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L
255/22.«

2. I § 8, stk. 1, nr. 1, udgår »og«, og efter nr. 1
indsættes som nyt nummer:

»2) midlertidige tjenesteydere, der er registrere-
de, jf. § 25 a, og«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

3. § 25, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i
et EØS-land eller i Schweiz,«.

4. I § 25 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Bestemmelserne i stk. 1-7 finder til-
svarende anvendelse på personer, som på ansøg-
ningstidspunktet er etableret i et tilsvarende er-
hverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i
Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i lan-
det som ejendomsmægler i overensstemmelse
med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv
i Danmark. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse såle-
des, at personen skal være myndig og ikke må
være underlagt begrænsninger i retten til at for-
pligte sig ved retshandler eller i retten til at råde
over sin formue efter tilsvarende regler, som
gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 3 og 4 fin-
der anvendelse således, at personen ikke må
være i betalingsstandsning eller under konkurs
efter tilsvarende regler, som gælder i etable-
ringslandet.«

5. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører
et offentligt register over personer, som er etab-
leret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæg-
lererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land el-

ler i Schweiz, og som har anmeldt til styrelsen,
at de midlertidigt og lejlighedsvist agter at levere
ejendomsmæglerydelse her i landet, jf. lov om
adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark.
I registeret optages oplysning om personens
navn, adresse og faglige titel eller erhvervsmæs-
sige uddannelse, jf. § 25 b, stk. 2.

Stk. 2. Personer, som er omfattet af stk. 1, skal
indgive anmeldelse til Erhvervs- og Selskabssty-
relsen, før de leverer ejendomsmæglerydelse
her i landet.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsæt-
ter regler om anmeldelse og registrering samt of-
fentliggørelse af oplysninger efter stk. 1.

§ 25 b. Personer, der i henhold til § 25 a,
stk. 1, leverer ejendomsmæglerydelse her i lan-
det, skal oplyse modtagerne af ydelserne om de-
res faglige titel, jf. stk. 2, eventuelt registrerings-
nummer i et offentligt register i etableringslan-
det, eventuelt momsregistreringsnummer i etab-
leringslandet og eventuel forsikring til dækning
af erhvervsansvar.

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes perso-
nens faglige titel i etableringslandet. Hvis en så-
dan titel ikke findes, skal der i stedet gives oplys-
ning om personens erhvervsmæssige uddannelse
og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnå-
et.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsæt-
ter regler om de oplysninger, som skal gives ef-
ter stk. 1 og 2.

§ 25 c. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan ud-
veksle relevante oplysninger med andre kompe-
tente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-
land eller i Schweiz om

- 1) personer, der er etableret og registreret som
ejendomsmægler her i landet, jf. § 25, stk. 1,
og som ansøger om ret til at etablere sig som
ejendomsmægler i et andet EU-land, i et
EØS-land eller i Schweiz,
- 2) personer, der er etableret og registreret som
ejendomsmægler her i landet, jf. § 25, stk. 1,
og som agter midlertidigt og lejlighedsvist at
levere ejendomsmæglerydelse i et andet
EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 3) personer, der er etableret i et tilsvarende er-
hverv som ejendomsmæglererhvervet i et
andet EU-land, i et EØS-land eller i
Schweiz, og som ansøger om ret til at etab-
lere sig som ejendomsmægler her i landet,
jf. § 25, stk. 8, og

- 4) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet, jf. § 25 a, stk. 1.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer ejendomsmæglererhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

6. § 27 affattes således:

»§ 27. Bestemmelserne i §§ 25 a - c og § 26, stk. 3, gælder også for advokater, som udøver ejendomsformidling, med de fornødne tilpasninger.«

7. Efter § 29 g indsættes:

»§ 29 h. Disciplinærnævnet for ejendomsmæglere behandler klager over personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer ejendomsmæglerydelse her i landet, jf. § 25 a, stk. 1.

Stk. 2. Bortset fra § 29 b, stk. 4, finder §§ 29 a - 29 f tilsvarende anvendelse for de i stk. 1 nævnte personer.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at personer, der har anmeldt til styrelsen, at de agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet, jf. § 25 a, stk. 1, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnævnet.«

8. I § 32, *stk. 2*, indsættes efter »§ 25, stk. 3, nr. 5,«: »§ 25 a, stk. 3, § 25 b, stk. 2,«.

§ 4

I lov om translatører og tolke, jf. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988, som ændret ved § 15 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 10 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 16 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 4 i lov nr. 227 af 21. april 1999 og § 1 i lov nr. 1463 af 22. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. Overskriften til *kapitel I* affattes således:

»Beskikkelse som translatør og tolk og adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre translatør- og tolkeopgaver«

3. I § 1 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på personer, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som translatør og tolk i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 1, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

4. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som translatør- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist levere translatør- og tolkeydelser her i landet, jf. §§ 1 b og 1 c.

§ 1 b. Personer, der i henhold til § 1 a leverer translatør- og tolkeydelser her i landet, skal oplyse modtagerne af ydelserne om deres faglige titel, jf. stk. 2, eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet

og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes persons faglige titel i etableringslandet. Hvis en sådan titel ikke findes, skal der i stedet gives oplysning om personens erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

§ 1 c. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz om

- 1) personer, der er etableret og registreret som translator og tolk her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som translator og tolk i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 2) personer, der er etableret og registreret som translator og tolk her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translator- og tolkeydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 3) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som translator- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ansøger om ret til at etablere sig som translator og tolk her i landet, jf. § 1, stk. 4, og
- 4) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som translator- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translator- og tolkeydelser her i landet, jf. § 1 a.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer translator- og tolkeerhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

5. § 5 affattes således:

»§ 5. Kun personer, der er beskikket i medfør af § 1, stk. 2 eller stk. 4, må benytte betegnelsen »translator«.

§ 5

I lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, som ændret ved § 14 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 9 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 15 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 5 i lov nr. 227 af 21. april 1999, og § 2 i lov nr. 1463 af 22. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. Overskriften til *kapitel I* affattes således:

»Beskikkelse som dispachør og adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre dispachøropgaver«

3. I § 1 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som dispachør i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 1, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.«

4. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan mid-

lertidigt og lejlighedsvist levere dispachørydelser her i landet, jf. §§ 1 b og 1 c.

§ 1 b. Personer, der i henhold til § 1 a leverer dispachørydelser her i landet, skal oplyse modtagerne af ydelserne om deres faglige titel, eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes personens faglige titel i etableringslandet. Hvis en sådan titel ikke findes, skal der i stedet gives oplysning om personens erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

§ 1 c. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz om

- 1) personer, der er etableret og registreret som dispachør her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som dispachør i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 2) personer, der er etableret og registreret som dispachør her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 3) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som

ansøger om ret til at etablere sig som dispachør her i landet, jf. § 1, stk. 5, og

- 4) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet, jf. § 1 a.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer dispachørerhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

5. § 9 affattes således:

»§ 9. Kun personer, der er beskikket i medfør af § 1, stk. 2 eller stk. 5, må benytte betegnelsen »dispachør«.«

§ 6

Loven træder i kraft den 1. oktober 2007.

§ 7

Lov nr. 202 af 28. maj 1975 om registrerede arkitekter ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget fremsættes med henblik på gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (direktivet) erstatter de gældende direktiver på området for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. 15 direktiver ophæves med virkning fra den 20. oktober 2007 og erstattes af ét. Direktivet indeholder i en forenklet form de samme grundlæggende betingelser og garantier som de hidtidige direktiver for, at personer med udenlandske erhvervskvalifikationer kan udøve lovregulerede erhverv i et andet EU-land. I Danmark er der p.t. ca. 100 lovregulerede erhverv. Ved »lovregulerede erhverv« forstår en eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed, når der enten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang. Et lovreguleret erhverv er kendetegnet ved, at der kræves autorisation for at kunne udøve erhvervet. En vejledende liste over lovregulerede erhverv i Danmark fremgår af bilag I til lovforslaget.

2. Lovforslagets indhold

Med direktivet forenkles proceduren for adgangen til udveksling af tjenesteydelser på området for lovregulerede erhverv under en titel opnået i en anden medlemsstat. Den nye procedure tager højde for hensynet til tjenestemodtagerens sundhed og sikkerhed, jf. nærmere afsnit 2.1.

Dansk lovgivning kan om nødvendigt bestemme, at der skal gælde krav om anmeldelse, hvis en person med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer ønsker at udøve tjenesteydelser inden for et lovreguleret erhverv midlertidigt eller lejlighedsvist. I modsætning til den faste etablering, hvor der skal indgives ansøgning til den kompetente myndighed, gælder der for

den midlertidige eller lejlighedsvise erhvervsudøvelse kun et anmeldelseskrav. Dette krav skal tillige være lovhjemlet. Er der ikke krav om anmeldelse, kan den midlertidige eller lejlighedsvise erhvervsudøvelse frit udføres.

Statsborgere fra EU-lande og EØS-lande (Island, Liechtenstein og Norge) samt andre lande, med hvilke der er indgået særlig aftale (p.t. Schweiz), der ønsker adgang til at udøve erhverv, som er lovregulerede i Danmark, er omfattet af direktivet.

For så vidt angår udenlandske statsborgere, som ikke er omfattet af direktivet eller nordiske aftaler (tredjelandstatsborgere), er det som udgangspunkt overladt til lovgivningen for de enkelte lovregulerede erhvervsområder, i hvilket omfang disse kan få adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark. Direktivet berører således ikke Danmarks mulighed for i henhold til egen lovgivning at anerkende tredjelandstatsborgeres erhvervsmæssige kvalifikationer.

Med direktivet forenkles den nuværende udvalgsstruktur, og de udvalg, der hidtil har bistået Europa-Kommissionen (Kommissionen) med arbejdet med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer på sygeplejerske-, tandlæge-, dyrlæge-, jordemoder-, arkitekt-, farmaceut- og lægeområdet, nedlægges. Som erstatning for de hidtidige udvalg nedsættes udvalget vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, det såkaldte »art 58-udvalg«, der er nedsat i henhold til direktivets artikel 58. Kommissionens repræsentant er formand for udvalget.

Udvalget har bl.a. kompetence til under visse betingelser at vedtage fælles platforme, jf. nedenfor afsnit 2.2. Undervisningsministeriet, som i dag er den koordinerende myndighed for EU-direktiver om anerkendelse af udenlandske erhvervs- og uddannelseskvalifikationer, og som fungerer som dansk videntcenter for området, vil fremover i naturlig forlængelse af de nuværende koordinationsopgaver varetage opgaven som den faste repræsentant i art 58-udvalget.

For at varetage opgaven som koordinerende myndighed og videntcenter modtager Undervisningsministeriet efter den gældende lov oplysninger fra de myn-

digheder, der administrerer lovregulerede erhverv (de kompetente myndigheder) om de ansøgninger, de modtager om udøvelse af lovregulerede erhverv på baggrund af udenlandske erhvervs kvalifikationer. Disse indberetninger sker i dag løbende, og indeholder oplysninger om ansøgninger og myndighedernes afgørelser vedrørende anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer. Indberetningerne danner baggrund for den beretning undervisningsministeren årligt skal afgive til Folketinget og den rapport, der hvert andet år skal afgives til Kommissionen.

Det er vurderingen, at Undervisningsministeriet mest hensigtsmæssigt kan løfte sin koordinator- og videncenterfunktion ved at modtage årlige samlede statistiske indberetninger i stedet for løbende indberetninger fra de kompetente myndigheder. Den nuværende ordning med løbende indberetning fra de kompetente myndigheder til Undervisningsministeriet foreslås derfor omlagt fra at være løbende til at blive årlig. Indberetningerne skal fortsat bl.a. danne grundlag for den årlige beretning til Folketinget og den rapport, der hvert andet år skal afgives til Kommissionen.

Direktivet regulerer EU-/EØS- samt schweiziske statsborgeres adgang til at udøve lovregulerede erhverv i et andet EU-land, og formålet med direktivet er at bidrage til, at de nationale arbejdsmarkeder og det samlede europæiske arbejdsmarked åbnes yderligere og gøres mere dynamisk, og at den europæiske arbejdskraft gøres mere mobil. De lempeligere betingelser for udveksling af tjenesteydelser skal bidrage positivt til den økonomiske vækst i samfundet, samtidig med at hensyn til den offentlige og tjenestemodtagerens sikkerhed og sundhed tilgodeses. Direktivet omfatter alle lovregulerede erhverv dog med undtagelse af erhverv, der er reguleret af særlige direktiver for det enkelte erhverv (»sektorale direktiver«). Eksempelvis kan nævnes transportområdet, forsikringsformidling og visse revisorer, jf. direktivets præambel 42.

Som den gældende lov omfatter lovforslaget den direktivbestemte personkreds, EU-/EØS- samt schweiziske statsborgere, samt tillige statsborgere omfattet af aftaler mellem Danmark og andre lande om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt tredjelandstatsborgeres retsstilling og mulighed for at få adgang til at udøve erhvervs virksomhed efter lovgivningen for det enkelte erhverv.

Med lovforslaget gives undervisningsministeren bemyndigelse til at udstede bekendtgørelse med henblik på at implementere direktivet fuldstændigt.

Desuden indeholder lovforslaget ændringer i lovgivningen på dele af Økonomi- og Erhvervsministeri-

ets område. Det gælder arkitekturområdet, revisorlovgivningen, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke samt lov om dispachører.

Ændringerne på arkitekturområdet består i, at der fortsat skal være hjemmel til at fastsætte supplerende regler om de betingelser, der skal stilles til anerkendelse af eksamensbeviser for bygningskonstruktører. Dernæst foreslås en hjemmel til at fastsætte regler til gennemførelse af direktivets bestemmelser om attestation af forskellige forhold vedrørende arkitektuddannelsen.

Ændringerne på revisorområdet består overordnet i at give mulighed for, at en revisor, som er godkendt i henhold til direktivet om lovpligtig revision, og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz midlertidigt og lejlighedsvist og under nærmere angivne betingelser skal kunne afgive erklæringer her i landet.

Ændringerne i lov om omsætning af fast ejendom består overordnet i at give mulighed for, at personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, midlertidigt og lejlighedsvist kan levere ejendomsmæglerydelse her i landet, under nærmere angivne betingelser.

Ovennævnte er ligeledes tilfældet i relation til de tjenesteydelser, som translatører og tolke samt dispachører leverer.

Lovforslaget vil ændre lov nr. 476 af 9. juni 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer med senere ændringer, lov om omsætning af fast ejendom, jfr. lovbekendtgørelse nr. 691 af 2. juli 2003 med senere ændringer, lov om translatører og tolke, jfr. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988 med senere ændringer og lov om dispachører, jfr. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988 med senere ændringer. Endvidere ophæves lov nr. 202 af 28. maj 1975 om registrerede arkitekter.

Lovforslaget indeholder endvidere redaktionelle ændringer og præciseringer.

2.1. Princippet om fri udveksling af tjenesteydelser

De hidtil gældende direktiver giver bl.a. mulighed for fast etablering og udøvelse af lovregulerede erhverv i et andet medlemsland, gensidig anerkendelse af visse erhvervsrettede uddannelser og gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. Det nye direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, indfører en forenklet procedure i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser, der udøves midlertidigt eller lejlighedsvist med henblik på at

F. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark m.v.

udvide mulighederne for at udøve erhvervsmæssig virksomhed under en titel opnået i en anden medlemsstat. Denne mulighed er allerede til stede i de gældende sektordirektiver inden for sundhedsområdet.

Direktivet åbner mulighed for at udøve et lovreguleret erhverv, uden at tjenesteyderen er fast etableret i det land, hvor erhvervet udøves (»værtslandet«), hvis udøvelsen sker midlertidigt eller lejlighedsvist. Direktivet åbner endvidere mulighed for, at værtslandet kan stille krav om en skriftlig anmeldelse til den kompetente myndighed efter reglerne om de enkelte lovregulerede erhverv. Krav om skriftlig anmeldelse kræver således lovhjælp. Kun undtagelsesvist og begrundet i hensyn til tjenestemødtagernes sikkerhed og sundhed kan der ske forudgående kontrol af tjenesteyderen, inden tjenesteyderen påbegynder ydelsen første gang. Er der ikke krav om anmeldelse i lovgivningen, kan den midlertidige eller lejlighedsvisse tjenesteydelse frit udøves.

Direktivet indfører endvidere bedre mulighed for faglig deltagelse i områdets udvikling herunder mulighed for, at brancheorganisationer m.fl. kan tage initiativ til en alternativ anerkendelsesform på grundlag af en såkaldt fælles platform, jf. nedenfor afsnit 2.2.

Det bemærkes, at ifølge det forslag, der foreligger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked - KOM (2004) 2 af 13. januar 2004 (»Servicedirektivet«), vil direktiv 2005/36/EF gælde på tværs af medlemsstaternes lovregulerede erhverv og have karakter af *lex specialis* i forhold til Servicedirektivet. Det vil sige, at direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer - ifølge forslaget til Servicedirektivet - har forrang frem for Servicedirektivet i tilfælde af regelkonflikt.

2.2. Art 58-udvalget

Undervisningsministeriet fik med kongelig resolution af 1. juni 2001, gengivet i bekendtgørelse nr. 573 af 20. juni 2001, overdraget ressortansvaret for den koordinerende funktion i forhold til bl.a. gennemførelsen af direktiver om vurdering af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

I medfør af den gældende lovs § 7, jf. lov nr. 476 af 9. juni 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, har undervisningsministeren bemyndiget CIRIUS til at udøve de beføjelser, der følger af loven, herunder koordinerer CIRIUS gennemførelse af EU-direktiver om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. CIRIUS har tillige været bindeleddet for dansk deltagelse i en række udvalg, der har bistået Kommissionen med arbejdet med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Undervisningsministeriets ansvarsområde udvides, så Undervisningsministeriet i forlængelse af sin nuværende koordinationsfunktion i forhold til de enkelte kompetente myndigheder, Folketinget og Kommissionen, påtager sig rollen som fast repræsentant i det udvalg, der bistår Kommissionen vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, »art 58-udvalget«. Udvalget vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er nedsat i henhold til direktivets artikel 58.

Art 58-udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget har bl.a. kompetence til under visse betingelser at vedtage fælles platforme, jf. direktivets artikel 15, stk. 1. En fælles platform er en samlet række kriterier, der vil gøre det muligt at bygge bro mellem de væsentlige forskelle, der identificeres mellem kravene til uddannelserne i mindst to tredjedele af medlemsstaterne, herunder alle de medlemsstater der lovregulerer det pågældende erhverv. Kriterierne kan fx omfatte krav om supplerende uddannelse, prøvetid under en kvalificeret persons ansvar, en egnethedsprøve eller et obligatorisk minimumsniveau for erhvervs erfaring eller kombinationer heraf.

Det nye udvalg erstatter udvalgene under de tidligere direktiver, jf. direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger.

I disse udvalg mødte repræsentanter for de enkelte fagområder. Undervisningsministeriet vil fremover være den faste repræsentant i art 58-udvalget med mulighed for at sammensætte delegationer til møderne, hvor repræsentanter fra de øvrige kompetente myndigheder kan deltage.

2.3. Administrativt samarbejde

Med direktivet indføres en pligt til et administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder med krav om udveksling af oplysninger. De kompetente myndigheder i Danmark kan herefter af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat for hver udøvelse af et lovreguleret erhverv kræve relevante og nødvendige oplysninger om, hvorvidt tjenesteyder er lovligt etableret i en anden medlemsstat, om redelig adfærd, og om udøveren har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner. De oplysninger, der udveksles, skal behandles fortroligt og i overensstemmelse med lov om behand-

ling af personoplysninger. Der skal udvikles et informationssystem, der skal sikre effektiv og ensartet informationsudveksling mellem medlemsstaternes myndigheder. De kompetente myndigheder skal endvidere sikre udveksling af alle de oplysninger, der er nødvendige for, at klager fra en tjenestemodtager over en tjenesteyder kan behandles korrekt. Det er lovgivningen for de enkelte lovregulerede erhverv, der fastsætter, hvorledes direktivets krav om administrativt samarbejde kan opfyldes under hensyn til lov om behandling af personoplysninger.

2.4. Underretning og indberetning

Efter gældende lov underretter de kompetente myndigheder som hovedregel løbende Undervisningsministeriet om ansøgninger og afgørelser om de lovregulerede erhverv. Kun kompetente myndigheder, der i henhold til lov nr. 344 af 16. maj 2001 om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. med senere ændringer, er fritaget for at indhente en vurdering af en ansøgers uddannelseskvalifikationer (fritagelse fra pligtmæssig vurdering), kan vælge at foretage én årlig indberetning frem for løbende at indberette til Undervisningsministeriet.

Med forslaget vil alle kompetente myndigheder fremover skulle foretage én årlig samlet statistisk indberetning til Undervisningsministeriet. Forslaget om ændringen af indberetningspligten er ikke direktivbestemt. Baggrunden for forslaget er, at det vurderes, at Undervisningsministeriets funktion som videncenter mest hensigtsmæssigt kan løftes ved årlige indberetninger fra de kompetente myndigheder om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Indberetningerne vil danne grundlag for undervisningsministerens rapport til Kommissionen, for så vidt angår EU-/EØS- samt schweiziske statsborgere og skal desuden danne grundlag for den beretning, undervisningsministeren årligt skal afgive til Folketinget om udviklingen på området, jf. § 11 i lov nr. 344 af 16. maj 2001 om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer med senere ændringer.

Undervisningsministeriet vil fortsat sikre en ensartet anvendelse af direktivet. Såfremt det fremgår af indberetningerne, at der fx er usædvanlige udsving på et givent område eller i et givent år, vil ministeriet på baggrund af oplysningerne anmode den kompetente myndighed om at redegøre nærmere for baggrunden for de statistiske oplysninger. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 9.

Omlægningen berører kun myndigheders indberetningspligt og ændrer ikke ved ansøgenes retsstilling efter loven.

3. Ændringer på dele af Økonomi- og Erhvervsministeriets område

3.1. Ændringer på arkitekturområdet

3.1.1. Adgang til at fastsætte regler på arkitektområdet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer erstatter direktiv 1985/384/EØF af 10. juni 1985 om anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet. Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 viderefører reglerne i direktiv 1985/384/EØF af 10. juni 1985 om anerkendelse af nærmere angivne uddannelsesbeviser inden for arkitekturområdet.

Efter lov nr. 932 af 19. december 1986 om ændring af lov om registrerede arkitekter har økonomi- og erhvervsministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af direktivet. Den hidtidige hjemmel har været bred og har været brugt til at implementere direktivet i sin helhed. Det er ikke nødvendigt at opretholde denne brede hjemmel, da arkitekterhvervet ikke er et lovreguleret erhverv i Danmark.

Hjemmelen foreslås på denne baggrund begrænset til at omfatte de forhold, hvor der er behov for at fastsætte regler for at give danske arkitekter og bygningskonstruktører mulighed for at udøve deres erhverv i andre EU-lande og EØS-lande, hvor arkitekterhvervet er lovreguleret.

Det drejer sig dels om en hjemmel til at fastsætte supplerende regler om de betingelser, der efter direktivets bestemmelser om arkitekters særlige erhvervede rettigheder skal stilles til anerkendelse af eksamensbeviser for bygningskonstruktører, dels om en hjemmel til at fastsætte regler til gennemførelse af direktivets bestemmelser om attestation af arkitekters eksamensbeviser, certifikater og uddannelsesbeviser til bekræftelse af deres ægthed og af, om ansøgeren opfylder de mindstekrav til arkitektuddannelsen, som er fastsat i direktivet.

Arkitekterhvervet hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort, og det er derfor økonomi- og erhvervsministeren, der skal have hjemmel til at fastsætte regler om ovennævnte forhold. Lov om registrerede arkitekter foreslås, som nævnt i afsnit 3.1.2., ophævet. Da arkitekterhvervet ikke er et lovreguleret erhverv, kan hjemmelen ikke indsættes i anden lovgivning. Det foreslås derfor, at hjemmelen til at fastsætte regler om disse forhold medtages i dette lovforslag, selv om arkitekterhvervet ikke er lovreguleret i Danmark, idet arkitekterhvervet derimod, som oven-

for nævnt, er lovreguleret i andre EU-lande og EØS-lande. Derfor henhører den foreslåede hjemmel mest naturligt under dette lovforslag.

3.1.2. Ophævelse af lov om registrerede arkitekter

Det foreslås, at lov om registrerede arkitekter ophæves, da loven i praksis ikke har været anvendt i flere år.

Loven indeholder regler om en dansk statslig registreringsordning for arkitekter i et arkitektregister. Registreringsordningen er en officiel dansk blåstempeling af personens kvalifikationer, der har til formål at gøre det lettere for såvel uddannede som uuddannede danske arkitekter at kunne arbejde i andre EU-lande.

Loven gennemfører EF-direktiv 1985/384/EØF af 10. juni 1985, som fastsætter kriterier for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet. Efter direktivet anerkendes arkitekter, der i medfør af lov om registrerede arkitekter er optaget i arkitektregistret senest den 31. december 1988.

Optagelse i registret efter denne dato er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at blive anerkendt som arkitekt efter direktivet. Registreringsordningen har derfor mistet sin betydning. Der er ikke interesse for at anvende ordningen, og der er inden for de sidste seks år kun modtaget to ansøgninger i 2002 om at blive registreret arkitekt.

Efter loven er det kun personer, der er optaget i arkitektregistret, der må benytte betegnelsen »registreret arkitekt«. Herudover er der ikke efter loven knyttet særlige rettigheder til betegnelsen. Der stilles i Danmark ikke krav om dokumentation for særlige uddannelsesmæssige kvalifikationer for adgangen til at kalde sig eller arbejde som arkitekt, og det er uanset optagelse i registret muligt for alle, der måtte ønske det, at virke som arkitekt i Danmark og kalde sig arkitekt.

Lovens ophævelse forringer derfor ikke retstilstanden i Danmark for arkitekter, der i medfør af loven er optaget i arkitektregistret, og der er derfor ikke behov for overgangsregler.

Som følge af lovens ophævelse nedlægges arkitekt-nævnet, der afgør spørgsmål om optagelse i og sletning af registret. Der er ikke længere behov for nævnet, da registreringsordningen er blevet overflødig. Nedlæggelse heraf vil medføre en lovmæssig og administrativ forenkling.

3.2. Ændringer i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer (revisorloven)

Anvendelsesområdet i den gældende revisorlov omfatter revisors revision af regnskaber m.v. og supplerende beretninger samt afgivelse af erklæringer og rapporter, der i øvrigt kræves i henhold til lovgivnin-

gen, eller som ikke udelukkende er bestemt til hvergiverens eget brug. Disse opgaver skal udføres af statsautoriserede og registrerede revisorer gennem en revisionsvirksomhed.

Revisorer, der er etableret i et andet EU-land, EØS-land eller Schweiz, og som er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF), kan således efter den gældende lov ikke udføre disse opgaver.

For så vidt angår disse revisoreres mulighed for at etablere sig i Danmark, viderefører direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (2005/36/EF) den allerede gældende ordning fra Rådets tidligere generelle direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (89/48/EØF). Denne ordning er allerede implementeret i den danske revisorlovgivning, og det nye direktiv giver derfor ikke anledning til ændring i revisorloven på dette punkt.

Det nye direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer får derimod betydning for sådanne revisoreres mulighed for midlertidigt og lejlighedsvist at udføre tjenesteydelser i Danmark. Direktivets bestemmelser finder ikke anvendelse, hvis der for et bestemt lovreguleret erhverv er indført andre specifikke ordninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i et særskilt fællesskabsinstrument. Dette er tilfældet med det netop vedtagne direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF). De områder, der er reguleret af dette direktiv, falder derfor uden for dette lovforslag.

Da den danske revisorlov imidlertid har et bredere anvendelsesområde end direktivet om lovpligtig revision, indebærer EU-retten, at en revisor, der er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller Schweiz, og som er godkendt i henhold til direktivet om lovpligtig revision, midlertidigt og lejlighedsvist, skal kunne udføre sådanne erklæringsopgaver, som er omfattet af den danske revisorlov, men som ikke er omfattet af anvendelsesområdet i direktivet om lovpligtig revision.

Det betyder, at en sådan revisor, der er godkendt i henhold til direktivet om lovpligtig revision, og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, ikke kan udføre revision af årsregnskaber eller koncernregnskaber i Danmark. En sådan revisor vil derimod, uanset de gældende bestemmelser i revisorloven, kunne udføre andre erklæringsopgaver, som

ikke er omfattet af anvendelsesområdet i direktivet om lovpligtig revision.

Direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer giver medlemslandene mulighed for at bestemme, at tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtlandet), jf. artikel 7.

Direktivet lader det endvidere være op til medlemslandene at bestemme, hvilke oplysninger tjenesteydere skal give til modtagere af tjenesteydelser, jf. artikel 9.

Det foreslås derfor, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 7 indføres et krav i revisorloven om, at revisorer, der er godkendt i henhold til direktivet om lovpligtig revision, og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, som agter midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer i Danmark, skal anmeldes til og registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i et offentligt register. Det foreslås endvidere, at sådanne revisorer skal give modtageren af tjenesteydelsen de oplysninger, der fremgår af direktivets artikel 9. Det foreslås, at der ikke stilles yderligere krav end dem, der fremgår af direktivets artikel 7 og 9.

Det foreslås endeligt, at sådanne revisorer kan indbringes for Disciplinærnævnet.

Når en revisor, der er godkendt i henhold til direktivet om lovpligtig revision, og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, midlertidigt og lejlighedsvist afgiver erklæringer i Danmark, skal det ske ved anvendelse af personens titel i etableringslandet, jf. artikel 7.

3.3. Ændringer i lov om omsætning af fast ejendom

Efter de gældende regler har ejendomsmæglere og advokater ret til at formidle fast ejendom til eller for brugere i overensstemmelse med reglerne i lov om omsætning af fast ejendom. De pågældende skal være registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og skal opfylde visse krav bl.a. med hensyn til uddannelse og forsikring.

Ejendomsmæglererhvervet er således et lovreguleret erhverv her i landet. Inden for EU- og EØS-landene er dette også tilfældet i bl.a. Frankrig, Norge og Sverige.

Efter Rådets tidligere generelle direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervs-kompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (89/48/EØF) kan en person, der er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, blive registreret som ejendomsmægler her

i landet på baggrund af den uddannelse, den pågældende har opnået i etableringslandet. Den pågældende skal i så fald - i overensstemmelse med reglerne om gensidig anerkendelse - besidde en uddannelse på niveau med den danske ejendomsmægleruddannelse og skal derfor eventuelt supplere sin udenlandske uddannelse.

Ved registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bliver den pågældende etableret i Danmark og vil herefter kunne udføre de samme opgaver som ejendomsmæglere, der har taget deres uddannelse i Danmark.

I dag indeholder lov om omsætning af fast ejendom ikke udtrykkelige regler om sådanne personers adgang til at etablere sig som ejendomsmæglere her i landet. For at der ikke skal kunne opstå tvivl om retstilstanden foreslås det i forslaget § 3, nr. 4, at der indsættes bestemmelser herom i loven. Dette indebærer ikke nogen ændring i retstilstanden.

Som tidligere nævnt, viderefører direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer den gældende retstilstand, for så vidt angår ansøgning om ret til etablering.

Som noget nyt indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bestemmelser om personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser inden for et tilsvarende erhverv i et andet land end det land, hvor personen er etableret.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne tjenesteydere forud skal indgive anmeldelse til den kompetente myndighed i det EU-land, EØS-land eller Schweiz, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtlandet), jf. artikel 7. Med kompetent myndighed menes den myndighed, som administrerer det omhandlede erhverv i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed for så vidt angår ejendomsmæglererhvervet.

Samtidig følger det af artikel 5, stk. 3, at sådanne tjenesteydere er omfattet af de disciplinærbestemmelser m.v., som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver samme erhverv.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande.

For at kunne opfylde ovennævnte artikler i direktivet foreslås det i forslaget § 3, nr. 5, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 7 indføres et krav i lov om omsætning af fast ejendom om, at personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som agter mid-

lertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet, skal anmeldes til og registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i et offentligt register. Der vil blive fastsat regler herom ved bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil der ikke blive stillet yderligere krav til anmeldelsen end dem, der fremgår af direktivets artikel 7.

Når sådanne personer midlertidigt og lejlighedsvist leverer ejendomsmæglerydelse her i landet, skal det ske ved anvendelse af personens faglige titel i etableringslandet, jf. direktivets artikel 7, stk. 3, og artikel 9, og forslagens § 3, nr. 5.

Endvidere foreslås det i forslagens § 3, nr. 5, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 8 og 56 indsættes hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre landes kompetente myndigheder, som er nødvendige for, at myndighederne kan varetage deres opgaver. Med kompetent myndighed menes den myndighed, der administrerer det pågældende erhverv, i dette tilfælde ejendomsmæglererhvervet, jf. bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 8.

Det drejer sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i Danmark som ejendomsmægler, og som ønsker at etablere sig som ejendomsmægler i et andet EU-land m.fl., eller som midlertidigt og lejlighedsvist agter at levere ejendomsmæglerydelse i et andet EU-land m.fl.

Endvidere drejer det sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i et andet EU-land inden for et tilsvarende erhverv, og som ønsker at blive etableret som ejendomsmægler her i landet, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3, vedrørende administrativt samarbejde.

3.4. Ændringer i lov om translatorer og tolke

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen beskikker og registrerer translatorer og tolke, som er etableret her i landet, i henhold til lov om translatorer og tolke. Der er tale om én samlet beskikkelse.

Inden for EU- og EØS-landene er translatorerhvervet kun lovreguleret i Italien, Grækenland og Danmark.

Efter Rådets tidligere generelle direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervs-kompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (89/48/EØF) kan en person, der er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, blive registreret som translator og tolk her i landet på baggrund af den uddannelse, den pågæl-

dende har opnået i etableringslandet. Den pågældende skal i så fald - i overensstemmelse med reglerne om gensidig anerkendelse - besidde en uddannelse på niveau med den danske cand. ling. merc.-uddannelse med translator- og tolkeprofil eller en translatoreksamen og skal derfor eventuelt supplere sin udenlandske uddannelse.

Ved registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bliver den pågældende etableret i Danmark og vil herefter kunne udføre de samme opgaver som translatorer og tolke, der har taget deres uddannelse i Danmark.

I dag indeholder lov om translatorer og tolke ikke regler om, at personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser kan etablere sig som translator og tolk her i landet.

Dog fremgår det af § 3 i bekendtgørelse nr. 29 af 17. januar 1992 om eksamenskrav for beskikkelse som translator og tolk, at en person kan beskikkes her i landet på baggrund af en udenlandsk uddannelse. For at der ikke skal kunne opstå tvivl om retstilstanden foreslås det i forslagens § 4, nr. 3, at der indsættes bestemmelse herom i loven. Dette indebærer ikke nogen ændring i retstilstanden.

Som tidligere nævnt, viderefører direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer hovedsageligt den gældende retstilstand, for så vidt angår ansøgning om ret til etablering.

Som noget nyt indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer bestemmelser om personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser inden for et tilsvarende erhverv i et andet land end det land, hvor personen er etableret.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det EU-land, EØS-land eller Schweiz, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 7. Med kompetent myndighed menes den myndighed, som administrerer det omhandlede erhverv i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed for så vidt angår translator- og tolkeerhvervet.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande eller i Schweiz.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om anmeldelse til og registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af sådanne personer i medfør af lov om translatorer og tolke, da der ikke ses at være behov herfor. Det skyl-

des bl.a., at der ikke er noget forbrugerbeskyttelses hensyn, som det eksempelvis er tilfældet med ejendoms mæglerlovgivningen. Der er heller ikke noget disciplinærnævn her i landet for translatorer og tolke, som nødvendiggør registrering i et offentligt register.

Derimod foreslås det i forslaget § 4, nr. 4, at der, som foreskrevet i direktivet, stilles krav om, at sådanne personer skal give visse oplysninger til modtagerne af translator- og tolkeydelser her i landet. Endvidere foreslås det, at der fastsættes bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, som administrerer translator- og tolkeerhvervet.

Med direktivet indføres krav om et administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. På denne baggrund foreslås det i forslaget § 4, nr. 4, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 8 og 56 indsættes hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre landes kompetente myndigheder, som er nødvendige for, at myndighederne kan varetage deres opgaver. Med kompetent myndighed menes den myndighed, der administrerer det pågældende erhverv, i dette tilfælde translator- og tolkeerhvervet, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 8.

Det drejer sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i Danmark som translator og tolk, og som ønsker at etablere sig som translator og tolk i et andet EU-land m.v., eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere translator- og tolkeydelser i et andet EU-land m.v.

Endvidere drejer det sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i et andet EU-land inden for et tilsvarende erhverv, og som ønsker at blive etableret som translatoer og tolke her i landet, eller som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translator- og tolkeydelser her i landet. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3, vedrørende administrativt samarbejde.

3.5. Ændringer i lov om dispachører

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen beskikker og registrerer dispachører, som er etableret her i landet, i henhold til lov om dispachører. En dispachør udarbejder dispacher, som er opgørelser bl.a. i forbindelse med skibskollision og beregner assuranceerstatning i søforsikring.

Inden for EU- og EØS-landene er dispachørerhvervet kun lovreguleret i Danmark.

Efter Rådets tidligere generelle direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervs-kompetencegivende videregående uddannelser af

mindst tre års varighed (89/48/EØF) kan en person, der er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, blive registreret som dispachør her i landet på baggrund af den uddannelse, den pågældende har opnået i etableringslandet. Den pågældende skal i så fald - i overensstemmelse med reglerne om gensidig anerkendelse - besidde en uddannelse på niveau med den danske juridiske embedseksamen samt en dispachøreksamen og skal derfor eventuelt supplere sin udenlandske uddannelse og eksamen.

Ved registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bliver den pågældende etableret i Danmark og vil herefter kunne udføre de samme opgaver som dispachører, der har taget deres uddannelse i Danmark.

I dag indeholder lov om dispachører ikke regler om, at personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser kan etablere sig som dispachører her i landet. For at der ikke skal kunne opstå tvivl om retstilstanden, foreslås det i forslaget § 5, nr. 3, at der indsættes bestemmelse herom i loven. Dette indebærer ikke nogen ændring i retstilstanden.

Som tidligere nævnt, viderefører direktivet om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer hovedsageligt den gældende retstilstand for så vidt angår ansøgning om ret til etablering.

Som noget nyt indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer bestemmelser om personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser inden for et tilsvarende erhverv i et andet land end det land, hvor personen er etableret.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det EU-land, EØS-land eller Schweiz, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 7. Med kompetent myndighed menes den myndighed, som administrerer det omhandlede erhverv i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed for så vidt angår dispachørerhvervet.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande eller i Schweiz.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om anmeldelse til og registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af sådanne personer i medfør af dispachørloven, da der ikke ses at være behov herfor. Det skyldes bl.a., at der ikke er noget forbrugerbeskyttelses hensyn, som det eksempelvis er tilfældet med ejendoms mæglerlov-

givningen. Der er heller ikke noget disciplinærnavn her i landet for dispachører, som nødvendiggør registrering i et offentligt register.

Derimod foreslås det i forslagens § 5, nr. 4, at der, som foreskrevet i direktivet, stilles krav om, at sådanne personer skal give visse oplysninger til modtagerne af dispachørydelser her i landet. Endvidere foreslås det, at der fastsættes bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, som administrerer dispachørerhvervet.

Med direktivet indføres krav om et administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. På denne baggrund foreslås det i forslagens § 5, nr. 4, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 8 og 56 indsættes hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre landes kompetente myndigheder, som er nødvendige for, at myndighederne kan varetage deres opgaver. Med kompetent myndighed menes den myndighed, der administrerer det pågældende erhverv, i dette tilfælde dispachørerhvervet, jf. bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 8.

Det drejer sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i Danmark som dispachør, og som ønsker at etablere sig som dispachør i et andet EU-land m.v., eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere dispachørydelser i et andet EU-land m.v.

Endvidere drejer det sig om udveksling af oplysninger om personer, der er etableret i et andet EU-land inden for et tilsvarende erhverv, og som ønsker at blive etableret som dispachør her i landet, eller som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3, vedrørende administrativt samarbejde.

Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Det forventes, at den forenklede adgang til udveksling af tjenesteydelser på området for lovregulerede erhverv vil bidrage positivt til den økonomiske vækst i samfundet.

Det vurderes tillige, at de foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet ikke vil få økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner. Arkitektnævnets nedlæggelse vil medføre en besparelse på 5.000 kr. om året i honorar til nævnets formand.

Forslaget om at indføre registre i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen over visse udenlandske tjenesteydere, der agter midlertidigt og lejlighedsvist at udføre tjene-

steydelser i Danmark, vil kræve ændring og udbygning af styrelsens edb-systemer. Omkostningerne hertil afholdes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Da sådanne tjenesteydere skal være omfattet af de danske disciplinærsystemer, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen opkræve gebyr til delvis finansiering heraf hos personer i udlandet. Dette vil kræve tilpasning af styrelsens nuværende system. Omkostningerne hertil afholdes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Det forventes, at Undervisningsministeriets videncenterfunktion styrkes ved at omlægge de løbende indberetninger om anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer til årlige statistiske indberetninger.

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet skønnes ikke at få nævneværdige administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

Arkitektnævnets nedlæggelse vil medføre meget begrænsede administrative lettelser.

Forslaget om at indføre registre i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen over udenlandske tjenesteydere, der agter midlertidigt og lejlighedsvist at udføre tjenesteydelser i Danmark, vil medføre øget administration i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, når styrelsen modtager anmeldelser og oplysninger og registrerer sådanne tjenesteydere samt ved den evt. årlige genanmeldelse. Dette kan føre til behov for allokering af yderligere ressourcer til dette område - ikke mindst, hvis der kommer mange ansøgninger. Ressourcerne findes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Da sådanne tjenesteydere skal være omfattet af de danske disciplinærsystemer, vil det medføre øget administration i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, da styrelsen opkræver gebyr til finansiering af disciplinærnavnene for revisorer og ejendomsmæglere. Ressourcerne hertil findes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Forslaget, der indfører pligt til at udveksle oplysninger om de personer, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens registre i medfør af revisorloven, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatorer og tolke samt lov om dispachører, kan medføre øget administration i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det afhænger dog af antallet af henvendelser fra andre landes kompetente myndigheder. Ressourcerne hertil findes inden for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens rammer.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke, lov om dispatchører og ophævelse af lov om registrerede arkitekter har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som bemærker, at lovforslaget implementerer direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og erstatter 15 eksisterende direktiver. Direktivet indeholder i hovedtræk de samme betingelser og garantier som de hidtidige direktiver. Dog lemper forslaget adgangen til udveksling af tjenesteydelser på området for lovregulerede erhverv.

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det kan dog medføre konsekvenser i form af øget konkurrence og øget udbud af arbejdskraft indenfor de erhverv, som lovforslaget omhandler.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for allerede etablerede udbydere af tjenesteydelser.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der betyder, at lovforslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes at gøre det lettere for visse personer med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer midlertidigt eller lejlighedsvist at udøve et lovreguleret erhverv her i landet.

Miljømæssige konsekvenser

Ingen bemærkninger.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på endelig implementering ved bekendtgørelse og tilpasninger af ressortlovgivning for det enkelte lovregulerede erhverv.

De foreslåede hjemler til at fastsætte regler på arkitektområdet har til formål at gennemføre direktivets bestemmelser om arkitekters særlige erhvervede rettigheder for bygningskonstruktører og om attestation af eksamensbeviser.

Arkitekt erhvervet er ikke et lovreguleret erhverv i Danmark, men hjemmelen foreslås med henblik på at

give mulighed for, at danske arkitekter og bygningskonstruktører kan udøve deres erhverv i andre EU-lande og EØS-lande, hvor arkitekt erhvervet er lovreguleret.

Ved ophævelse af lov om registrerede arkitekter ophæves den bestemmelse, der gennemfører de Europæiske Fællesskabers direktiver om anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitektområdet. Bestemmelserne herom indgår nu i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Ændringen af revisorloven implementerer ikke Rådets nye direktiv (2006/43/EF) om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det følger imidlertid af det nye direktiv, at direktiv (84/253/EØF) er ophævet med virkning den 29. juni 2006, og at henvisninger til det ophævede direktiv (84/253/EØF) betragtes som en henvisning til det nye direktiv. Af ordensmæssige grunde er det derfor valgt at henvise til det nye direktiv.

Det nye direktiv skal senest være implementeret i dansk lovgivning den 29. juni 2008. Forslag hertil er i øjeblikket under udarbejdelse og forventes fremsat i FT-året 2007/08.

Forholdet til egen og andre ministeriers lovgivning

De ansvarlige ministerier og berørte kompetente myndigheder for lovregulerede erhverv må sikre eventuelle ændringer i den relevante ressortlovgivning, der berøres af det nye direktiv.

Alternativ regulering

Implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 kræver retlig regulering.

Høring

Følgende myndigheder, organisationer m.fl. har været hørt over udkastet til lovforslaget, der desuden har været offentliggjort på Undervisningsministeriets hjemmeside og på høringsportalen.

Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Energistyrelsen, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Færdselsstyrelsen, Fødevarestyrelsen, Justitsministeriet, Civil- og Politiafdelingen, Justitsministeriet, Rigspolitiets Færdselsafdeling, Kirkeministeriet, Kort- & Matrikelstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen, Københavns Politi, Lægemedelstyrelsen, Miljøstyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Plantedirektoratet, Psykolognævnet, Sikkerhedsstyrelsen, Sundhedsstyrelsen, Søfartsstyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Finans-

F. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark m.v.

ministeriet, Forsvarsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Integrationsministeriet, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Kulturministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Socialministeriet, Transport- og Energiministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Amtsrådsforeningen, Arbejdsmarkedets Ankenævn og Arbejdsmiljøklagenævnet, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Datatilsynet, Danmarks Statistik, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede Revisorer, Erhvervsankenævnet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Kommunernes Landsforening (KL), Konkurrencestyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Revisorkommissionen, Sikkerhedsstyrelsen, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsadvokaturen for særlig økonomisk kriminalitet, Søfartsstyrelsen, De enkelte medlemmer af Translatørkommissionen, Udlændingeservice, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service (ATL), Arbejdsløshedskassernes Samvirke, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Bibliotekarforbundet, Blik- og Rørarbejderforbund, BUPL - ved DUS, Danske Arkitekters Landsforbund/Akademisk Arkitektforening, Danske Busvognmand (DB), Dansk Apotekerforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Farmaceutforening, Danske Fysioterapeuter, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Kiropraktorforening, Danmarks Kordegneforening, Dansk Magisterforening, Dansk Navigatorforening, Dansk Organist og Kantor Samfund/Foreningen af Præliminære Organister, Dansk Psykolog Forening, Dansk Standard, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Tandlægeforening, Dansk Tandplejeforening, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Translatørforbund, Dansk Teknisk Lærerforbund – ved DUS, Praktiserende Arkitekters

Råd, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Kirketjenerforening, Danmarks Lærerforening V. DUS, Danmarks Optikerforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Underviserorganisationers Samråd, Bilfærgernes Rederiforening, Rederiforeningen for Mindre Skibe, Den Almindelige Danske Lægeforening, Den Almindelige Danske Jordmoderforening, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Landsinspektørforening, Det danske Handelskammer, Det kommunale Beredskabspersonales Forbundet af off. Ansatte, Efterskolernes Lærerforening – ved DUS, Ernærings- og Husholdningsøkonomforening – ved DUS, Ergoterapeutforeningen, Farmakonomforeningen, Finansforbundet, Foreningen af Kliniske Diætister, Forbundet af kirke- og Kirkegårdsansatte, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Foreningen danske revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer (FRR), Foreningen af Rådgivende Ingeniør (F.R.I.), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gymnasielærernes Lærerforening – ved DUS, Hovedorganisationen af beredskabsofficerer i Danmark, HTSA, HTSI, Håndværksrådet, Ingeniørforbundet i Danmark (IDA), Kommunikation og Sprog, Landsforening af Kliniske Tandteknikere, Landsforening af Statsautoriserede Fodterapeuter, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landbrugsrådet, Lægemedelindustriforeningen (LIF), Maskinmestersforening, REVIFORA Foreningen for revision, økonomi og ledelse, Metal Søfart, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), SID, Sømandsforbund, Tandlægenes Nye Landsforening, Teknisk Landsforbund, Translatørforeningen, Foreningen til integration af nydanskere på arbejdsmarkedet, Etniske minoriteters landsorganisation, Dansk Flygtningehjælp, Dokumentations- og rådgivningscentret om racediskrimination, Akademikere for etnisk ligestilling - Akelin, Mellempfolkeligt Samvirke, Dansk Røde Kors, Rådet for etniske minoriteter.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

Vurdering af konsekvenser af lovforslag	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Det forventes, at den forenkledede adgang til udveksling af tjenesteydelser på området for lovregulerede erhverv vil bidrage positivt til den økonomiske vækst i samfundet	
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Det forventes, at Undervisningsministeriets videntcenterfunktion styrkes ved at omlægge de løbende indberetninger om anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer til årlige statistiske indberetninger	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen direkte konsekvenser. Lovforslaget kan dog indirekte medføre konsekvenser i form af øget konkurrence og øget udbud af arbejdskraft inden for de erhverv, som lovforslaget omfatter	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget forventes at gøre det lettere for visse personer med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer midlertidigt eller lejlighedsvist at udøve et lovreguleret erhverv her i landet	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på endelig implementering ved bekendtgørelse og ved ressortlovgivning. I lovforslagets § 2 henvises til det nye revisordirektiv - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Lovforslaget implementerer ikke det nye revisordirektiv	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Det foreslås, at der i noten til lovens titel tilføjes, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2

Forslaget er en delvis videreførelse af gældende ret og tager højde for, at der, hvis det fremgår af reglerne i den lovgivning, der gælder for erhvervet, fremover kan ske anmeldelse til den kompetente myndighed, det vil sige til den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv, når en person udøver erhvervet her i landet midlertidigt eller lejlighedsvist, jf. forslagens § 3, stk. 4. Det foreslås endvidere, at det allerede af lovens afgrænsningsbestemmel-

se i § 1 fremgår, at der for hele lovens område er tale om personkredsen »selvstændig eller lønmodtager«. Som en konsekvens heraf udgår »som selvstændig eller lønmodtager« i lovens § 2, 1. pkt.

Til nr. 3

I den gældende lovs § 1, stk. 2, henvises til EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Det nye direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samler 15 direktiver i ét direktiv. Med forslaget henvises til det nye direktiv.

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvens af, at forslaget flytter den hidtil gældende § 4, stk. 3, til § 4.

Til nr. 5

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1. Det foreslås her, at det allerede af lovens afgrænsningsbestemmelse i § 1 fremgår, at der for hele lovens område er tale om personkredsen »selvstændig eller lønmodtager«. Som en følge heraf udgår »som selvstændig eller lønmodtager« i § 2, 1. pkt.

Direktivet omfatter statsborgere i et EU-/EØS-land eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, jf. aftale af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer. De erhvervsmæssige kvalifikationer, der er anerkendt i overensstemmelse med lovgivningen om det pågældende erhverv i det pågældende land, skal fremover anerkendes efter direktiv 2005/36/EF.

Som den gældende lov omfatter lovforslaget den direktivbestemte personkreds, EU-/EØS- samt schweiziske statsborgere. Lovforslaget omfatter tillige som den gældende lov statsborgere omfattet af aftaler mellem Danmark og andre lande om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt tredjelandsstatsborgeres retsstilling og mulighed for at få adgang til at udøve erhvervsvirksomhed efter lovgivningen for det enkelte erhverv.

Til nr. 6 og 7

Ifølge forslaget ophæves § 2, nr. 1 og 2, og samles i § 2, nr. 1, som er en henvisning til EU's direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Hidtil har den EU-retlige regulering af området været fastlagt i 15 direktiver. Det nye direktiv samler de 15 hidtil gældende direktiver i ét direktiv. Forslaget er derfor en konsekvens af, at direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF, 89/48/EØF, 1992/51/EØF 1999/42/EF ophæves og samles i en enkelt tekst, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Direktivet berører ikke medlemsstaternes mulighed for i henhold til national lovgivning at anerkende tredjelandsstatsborgeres erhvervsmæssige kvalifikationer. Anerkendelse af tredjelandsstatsborgeres erhvervsmæssige kvalifikationer og de nærmere betingelser herfor reguleres i lovgivningen for det enkelte lovregulerede erhverv.

Til nr. 8

Til stk. 1-2

Forslaget er udtryk for et behov for en teknisk justering, så rækkefølgen af den gældende lovs paragraffer og stykker bliver mere klar og logisk i forhold til det tidsmæssige forløb i behandlingen af en ansøgning om at udøve et lovreguleret erhverv. Forslaget indebærer ikke materielle ændringer i forhold til den gældende lov.

Til stk. 3

Forslagets stk. 3 er en videreførelse af den gældende lovs § 3, hvorefter den myndighed, der administrerer erhvervet (den kompetente myndighed) påser, om de betingelser, der fremgår af lovens § 2, er opfyldt. Den kompetente myndighed påser, at personer, jf. stk. 1, der ansøger om at udøve erhvervet, opfylder de betingelser, der følger af § 2. Myndigheden påser tillige, om personen opfylder de betingelser, der fremgår af den respektive lovgivning, der gælder for erhvervet.

For så vidt angår personer, der ikke er omfattet af EU-direktivet eller de nordiske aftaler, påser myndigheden, om ansøger er omfattet af lovgivningen og i givet fald, om ansøger opfylder de betingelser, der ifølge lovgivningen gælder for erhvervet.

Til stk. 4

De hidtil gældende direktiver regulerer bl.a. muligheden for fast etablering og udøvelse af lovregulerede erhverv i et andet medlemsland, gensidig anerkendelse af visse erhvervsrettede uddannelser og gensidig anerkendelse af eksamensbeviser. Dette videreføres i det nye direktiv, jf. Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Direktiv 2005/36/EF åbner mulighed for, at statsborgere i et EU-/EØS-land eller Schweiz vil kunne få mulighed for at udøve et lovreguleret erhverv uden at være fast etableret her i landet, såfremt det sker midlertidigt eller lejlighedsvist. Denne mulighed er allerede til stede i de gældende sektordirektiver inden for sundhedsområdet.

Hvis lovgivningen for erhvervet giver den fornødne hjemmel, kan den kompetente myndighed kræve, at personen anmelder den midlertidige eller lejlighedsvis udøvelse af hvervet. Der er alene tale om en anmeldelse og ikke, som ved den faste etablering, en ansøgning.

Anmeldelsen skal ifølge direktivet ske forud for leveringen af tjenesteydelsen og indgives til den kompetente myndighed. Anmeldelsen skal fornyes en gang om året, hvis tjenesteyderen ønsker at udføre midlertidige eller lejlighedsvis tjenesteydelser i det kommende år. Denne anmeldelse kan ske på en hvilken som helst måde. Er der ikke fastsat regler om anmeldelse i lovgivningen, kan tjenesteydelsen frit udføres.

Anmeldelsen kan ifølge direktivet omfatte detaljerne vedrørende en eventuel forsikringsaftale eller andre former for personlig eller kollektiv beskyttelse i forbindelse med erhvervsansvar. Myndigheden kan endvidere kræve, at anmeldelsen ledsages af en række nærmere specificerede dokumenter om personens nationalitet, erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Det er, som nævnt, op til den respektive lovgivning for det enkelte erhverv at fastsætte de nærmere regler for anmeldelsen. Det forudsættes, at videregivelse af personoplysninger, som skal behandles fortroligt, udveksles under overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, og at der alene sker videregivelse i det omfang, det er i overensstemmelse med persondataloven.

Ifølge direktivet kan den kompetente myndighed, inden en person første gang leverer en ydelse inden for et lovreguleret erhverv, der har konsekvenser for en tjenestemodtagers sundhed og sikkerhed, og som ikke er omfattet af automatisk anerkendelse i henhold til direktivets afsnit III, kapitel III, kontrollere personens erhvervsmæssige kvalifikationer. Den forudgående kontrol kan kun foretages, når formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed på grund af tjenesteyderens manglende erhvervsmæssige kvalifikationer, og kontrollen må ikke være mere omfattende end nødvendigt, jf. direktivets artikel 7, stk. 4.

Det skal fremgå af lovgivningen for det enkelte lovregulerede erhverv, om der kan kræves forudgående kontrol.

Lovforslagets § 3, stk. 4, tager sigte på anmeldelser af den midlertidige eller lejlighedsvis erhvervsudøvelse og skal ses i modsætning til ansøgning om fast etablering her i landet, som reguleres i § 3, stk. 1-3. En midlertidig eller lejlighedsvis erhvervsudøvelse kan fx være en erhvervsudøver, der er bosat i en anden medlemsstat, og som lejer et forretningssted her i landet for midlertidigt eller lejlighedsvist at udøve erhvervet her. Eventuelle strafbestemmelser for overtrædelse af et anmeldelseskrav fremgår af lovgivningen for det enkelte lovregulerede erhverv.

Vurderingen af, om der foreligger en midlertidig eller lejlighedsvis erhvervsudøvelse, er skønmæssig, og ifølge direktivet vurderes tjenesteydelsens midlertidige eller lejlighedsvis karakter fra sag til sag. Der lægges ved vurderingen vægt på især ydelsens varighed, hyppighed, periodicitet og kontinuitet.

For så vidt angår tredjelandstatsborgere, jf. stk. 2, er det som udgangspunkt overladt til lovgivningen for de enkelte lovregulerede erhverv, i hvilket omfang disse kan få mulighed for at etablere sig eller levere en tjenesteydelse midlertidigt eller lejlighedsvist som de personer, der er omfattet af stk. 1.

Oplysninger om anmeldelser, som den kompetente myndighed modtager, skal indgå i den samlede årlige statistiske indberetning, som skal sendes til Undervisningsministeriet, jf. forslaget nr. 8.

Til nr. 9

I den gældende lovs § 4, stk. 2, bestemmes bl.a. at »[d]en kompetente myndighed underretter Undervisningsministeriet om ansøgninger, jf. stk. 1, som myndigheden har modtaget fra andre.« Af bemærkningerne fremgår, at underretningen som minimum skal indeholde ansøgerens navn og nationalitet, erhvervet, der søges adgang til, om der søges hel eller delvis autorisation og datoen for modtagelsen af ansøgningen. Videre fremgår af stk. 3, at »når en kompetent myndighed træffer afgørelse i anledning af en ansøgning, der er omfattet af denne lov, sendes afgørelsen tillige til Undervisningsministeriet, jf. dog stk. 4.«

Som en undtagelse til den løbende indberetning giver § 4, stk. 4, i loven hjemmel til, at kompetente myndigheder, der i henhold til lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer, jf. lov nr. 344 af 16. maj 2001 med senere ændringer, er fritaget for pligtmæssigt at indhente en vurdering af en ansøgers uddannelseskvalifikationer (fritagelse fra pligtmæssig vurdering), kan registrere afgørelserne i

en database og indberette afgørelserne på samme måde som efter reglerne i den nævnte lov. Efter denne lov kan disse myndigheder vælge at foretage én årlig indberetning frem for løbende at indberette til Undervisningsministeriet.

I Undervisningsministeriets egenskab af koordinerende myndighed og videncenter er det ikke nødvendigt at modtage oplysninger løbende og med en oplisting af samtlige enkeltsager.

Som noget nyt foreslås derfor, at den nuværende løbende underretning og indberetning ændres til en samlet årlig statistisk indberetning.

En omlægning fra løbende underretning til én årlig indberetning til Undervisningsministeriet vil betyde, at den kompetente myndighed, hver gang den modtager en ansøgning eller en anmeldelse eller træffer afgørelse i en sag, der er omfattet af loven, ikke som i dag løbende skal levere data og sende kopi af afgørelser m.v. til Undervisningsministeriet.

Forslaget omfatter alle kompetente myndigheders indberetninger, herunder også de myndigheder, der er fritaget fra pligtmæssig vurdering, og som i dag har valgmulighed mellem at indberette løbende eller én gang årligt.

Den gældende bekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 602 af 25. juni 2003 om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., vil skulle ændres i overensstemmelse hermed og vil skulle indeholde nærmere regler om bl.a. tidspunktet for den årlige indberetning, indberetningens form og hvilke oplysninger, herunder fx statsborgerskab, det erhverv der søges adgang til, uddannelsesland, sagsbehandlingstid, afgørelser og praksis vedrørende egnethedsprøve eller prøvetid m.v., som de kompetente myndigheder i statistisk form skal indberette.

Anvendelsen af de årlige indberetninger vil i højere grad tage udgangspunkt i de samlede overordnede data for udviklingen på området, og indberetningerne forventes at ske på et fast indberetningsskema til Undervisningsministeriet. Skemaet vil danne udgangspunkt for de oplysninger og det generelle statistiske materiale, som efter direktivet hvert andet år skal leveres til Kommissionen. Rapporten til Kommissionen skal foruden generelle bemærkninger, indeholde en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet og en beskrivelse af de vigtigste problemer, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af direktivet på EU-/EØS-området.

Oplysningerne skal desuden danne grundlag for den beretning undervisningsministeren skal afgive til Folketinget, jf. lov nr. 344 af 16. maj 2001 om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer med

senere ændringer. Beretningen til Folketinget omfatter også tredjelændstatsborgere.

Undervisningsministeren vil tillige sende beretningen til de kompetente myndigheder og til de relevante faglige organisationer.

Undervisningsministeriet vil, uanset at indberetningerne omlægges til årlige indberetninger, fortsat fungere som koordinerende myndighed overfor de enkelte kompetente myndigheder, Folketinget og Kommissionen og vil fortsat skulle sikre en ensartet anvendelse af direktivet. Såfremt det fremgår af indberetningerne, at der er usædvanlige udsving på et givent område eller i et givet år, vil ministeriet på baggrund af oplysningerne anmode den kompetente myndighed om at redegøre nærmere for baggrunden for de statistiske oplysninger.

Omlægningen berører kun myndigheders indberetningspligt og ændrer ikke ved ansøgernes retsstilling efter loven.

Til nr. 10

Bestemmelsen er en videreførelse af § 5, stk. 1, i den gældende lov nr. 476 af 9. juni 2004, og indeholder hjemmelen til, at Undervisningsministeriet koordinerer gennemførelse af direktivet. Der er alene tale om en sproglig ændring som en konsekvens af, at 15 direktiver ophæves og samles i ét. Undervisningsministerens hjemmel til at fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelse af direktivet er en videreførelse af gældende ret.

Undervisningsministeriet fik ved kongelig resolution af 1. juni 2001, gengivet i bekendtgørelse nr. 573 af 20. juni 2001, overdraget ressortansvaret for den koordinerende funktion i forhold til bl.a. gennemførelsen af direktiver om vurdering af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, jf. dagældende lov nr. 291 af 8. maj 1991 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande.

Undervisningsministeren har med hjemmel i denne lov udstedt tre bekendtgørelser. Det er tanken, at disse bekendtgørelser ophæves og erstattes med én ny samlet bekendtgørelse, der samtidig gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Bekendtgørelserne, der skal ophæves, er:

Bekendtgørelse nr. 177 af 17. marts 2003 om anerkendelse af visse eksamensbeviser og visse erhvervskvalifikationer m.v.

Bekendtgørelse nr. 178 af 17. marts 2003 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for EU-/

EFTA-statsborgere med erhvervskompetencegivende videregående uddannelse af mindst 3 års varighed.

Bekendtgørelse nr. 179 af 17. marts 2003 om gensidig anerkendelse af visse erhvervsrettede uddannelser.

Undervisningsministeriet har siden 2001 været koordinerende myndighed i forhold til EU-kommissionen. Undervisningsministeriet har dermed haft til opgave at sikre implementeringen af EU-direktiverne og sikre, at direktiverne anvendes ensartet. I medfør af den gældende lovs § 7 har undervisningsministeren bemyndiget CIRIUS til at udøve beføjelserne. CIRIUS har bl.a. været bindeledet for dansk deltagelse i en række udvalg, der har bistået Kommissionen med arbejdet med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Disse udvalg nedlægges og erstattes med ét udvalg, det såkaldte »art 58-udvalg«, jf. direktivets artikel 58. Det nye udvalg erstatter de rådgivende udvalg under de tidligere direktiver på de særlige sektordirektivs område for sygeplejerske-, tandlæge-, dyrlæge-, jordemoder-, arkitekt-, farmaceut- og lægeområdet. Udvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

Udvalget overtager det hidtidige udvalgsarbejde, der vedrører den sektorale ordning og bistår fremover Kommissionen i forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. For de øvrige erhverv, der ikke hidtil har været dækket af sektordirektiver, varetager udvalget som noget nyt opgaver i overensstemmelse med direktivets artikel 11, 13, 15 og 20 samt i overensstemmelse med artikel 61, stk. 2. Herunder har udvalget bl.a. kompetence til under visse betingelser at vedtage fælles platforme. En »fælles platform« er en række kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, som kan udligne de væsentligste forskelle, der er blevet identificeret mellem de enkelte medlemsstaters krav til en uddannelse til et bestemt erhverv. De væsentligste forskelle identificeres ved at sammenligne varighed og indhold af uddannelsen i mindst to tredjedele af medlemsstaterne herunder alle de medlemsstater, der lovregulerer det pågældende erhverv.

Undervisningsministeriets ansvarsområde udvides med en opgave, der ligger i umiddelbar forlængelse af Undervisningsministeriets nuværende koordinationsfunktion, idet Undervisningsministeriet vil være den faste danske repræsentant i art 58-udvalget, der bistår Kommissionen vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og vedtagelse af fælles platforme. Derudover kan repræsentanter for øvrige kompetente myndigheder deltage.

I forbindelse med indkaldelse til møderne i udvalget vil Undervisningsministeriet koordinere synspunkter fra de kompetente myndigheder og eventuelt om nødvendig sammensætte en delegation til møderne, hvor repræsentanter fra de kompetente myndigheder kan deltage. Ministeriet vil løbende afrapportere fra møderne til de kompetente myndigheder.

Til nr. 11

Direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 viderefører de regler, der er fastsat i overgangsbestemmelserne i art. 10 og 11 i direktivet om anerkendelse af eksamensbeviser inden for arkitekturområdet (direktiv 85/384/EØF). Reglerne indebærer, at medlemsstaterne skal anerkende nærmere angivne uddannelsesbeviser for arkitekter, selv om de ikke opfylder mindstekravene i direktivet.

I medfør af reglerne i direktiv 2005/36/EF anerkender medlemsstaterne bl.a. udstedte eksamensbeviser for bygningskonstruktører fra de byggetekniske højskoler, hvis uddannelsen er påbegyndt senest i løbet af det akademiske år 1987/1988. Eksamensbeviset skal være ledsaget af en attest fra den kompetente myndighed om, at den pågældende har virket som arkitekt i mindst seks år og har bestået en prøve med henblik på at blive ligestillet med arkitekter, der har eksamensbeviser fra arkitektskolerne.

Med den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 7 a, bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om prøvens form og indhold samt attestation af eksamensbeviserne. Endvidere fastsættes regler om, for hvilken instans prøven skal aflægges.

I direktiv 2005/36/EF, art 50, er der fastsat bestemmelser om dokumentation og formelle krav. Efter disse bestemmelser har værtsmedlemsstaten bl.a. adgang til i tvivlstilfælde fra etableringslandet at kræve bekræftelse af ægtheden af certifikater og uddannelsesbeviser og af, om ansøgeren opfylder de mindstekrav til uddannelse, der f.eks. er fastsat for arkitektuddannelsen.

Med den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 7 a bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om attestation af arkitekters eksamensbeviser m.v. til bekræftelse af ovennævnte forhold på arkitektområdet.

Til § 2

Til nr. 1.

Det foreslås, at der i noten til lovens titel tilføjes, at lov om statsautoriserede og registrerede revisorer gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2.

Med henvisningen til den foreslåede bestemmelse i § 8 a, åbnes der for, at andre end statsautoriserede og registrerede revisorer kan udføre visse erklæringsopgaver. Bestemmelsen skal derfor læses i sammenhæng med § 8 a.

Til nr. 3.

Med forslaget §§ 8 a og 8 b gøres det muligt for revisorer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF), og som er etableret i et andet EU-land eller i et EØS-land eller Schweiz, midlertidigt og lejlighedsvist at afgive visse erklæringer, som ellers er forbeholdt statsautoriserede og registrerede revisorer. Bestemmelserne foreslås indsat i et nyt kapitel 3 a, som udelukkende vedrører disse personer.

Det drejer sig om sådanne erklæringsopgaver, der ellers i henhold til revisorlovens § 2 er forbeholdt statsautoriserede og registrerede revisorer, og som i henhold til § 12 skal afgives gennem en statsautoriseret og registreret revisionsvirksomhed.

Efter forslaget omfatter den tilladte erklæringsafgivelse ikke lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber, som ifølge direktivet om lovpligtig revision fortsat er forbeholdt revisorer, der er godkendt i etableringslandet. For Danmarks vedkommende vil det sige statsautoriserede og registrerede revisorer.

De erklæringer, der vil kunne afgives omfatter blandt andet selskabsretlige erklæringer, erklæringer om review, erklæringer om assistance med regnskabsopstilling og erklæringer på skatteregnskaber.

Der skal være tale om en tjenesteydelse. Det vil ifølge direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer betyde, at det er en betingelse, at tjenesteyderen er lovligt etableret i et andet EU-medlemsland, i et andet EØS-land eller i Schweiz med henblik på at udøve samme erhverv i dette medlemsland (etableringslandet).

Af direktivets artikel 5, stk. 2, fremgår, at »Bestemmelserne i dette afsnit finder kun anvendelse i tilfælde, hvor tjenesteyderen flytter til værtsmedlemsstatens område for midlertidigt og lejlighedsvis at udøve det erhverv, der er omhandlet i stk. 1.«

At tjenesteyderen skal flytte til værtslandet forstås således, at tjenesteydelsen må anses for udført på værtslandets territorium.

Af forslaget til § 8 a, stk. 1, fremgår det endvidere, at tjenesteyderen skal anvende sin faglige titel ved erklæringsafgivelsen. Det vil sige, at erklæringen skal afgives under den titel, der anvendes i etableringslandet, når der i dette land findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige virksomhed. Titlen skal anføres på etableringslandets officielle sprog.

Konkret vil det betyde, at

- en EU-godkendt revisor, der er etableret i et andet medlemsland, ikke i Danmark vil kunne udøve lovpligtig revision, som er fællesskabsretligt defineret, da disse revisionsopgaver i medfør af direktivet om lovpligtig revision kun må udføres af revisorer eller revisionsfirmaer, som er godkendt af det medlemsland, der kræver den lovpligtige revision,
- tjenesteydelsen skal udføres på værtslandet territorium,
- tjenesteydelsen skal udføres under egen titel (dvs. etableringslandets titel).

For så vidt angår sådanne revisorerers mulighed for at udøve rådgivningsydelser er situationen uændret. Revisorers rådgivningsydelser er ikke reguleret i revisorloven. En revisor fra et andet EU-land, et EØS-land, fra Schweiz eller fra et tredje land vil på linje med alle andre kunne tilbyde rådgivningsydelser til danske borgere og virksomheder, når rådgivningen ikke omfatter afgivelse af en erklæring.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne midlertidige tjenesteydere inden afgivelse af erklæringer skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det land, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 7.

I overensstemmelse med direktivet foreslås det, at der indføres et krav i revisorloven om, at revisorer, som i henhold til direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer agter midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer i Danmark, skal anmeldes til og registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i et offentligt register.

Efter forslagets stk. 2 skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen føre et offentligt register over sådanne revisorer, der ønsker at udøve tjenesteydelser i Danmark i henhold til direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer. Registret vil være offentligt og vil kunne ses på www.cvr.dk. Om anmeldelse og registrering henvises til bemærkninger til stk. 3.

Det foreslås på denne baggrund, at der i stk. 3 ind sættes en bestemmelse om, at revisorer, som midlertidigt og lejlighedsvist agter at afgive erklæringer i Danmark i henhold til direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, skal anmeldes til og

optages i et offentligt tilgængeligt register i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det drejer sig om personer, der er etableret som revisorer i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

Bestemmelsen indeholder endvidere hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved bekendtgørelse fastsætter regler om anmeldelse og registrering m.v. af sådanne personer.

I bekendtgørelsen vil der blive stillet krav om

- a) dokumentation for tjenesteyderens nationalitet,
- b) attestation for, at tjenesteyderen er lovligt etableret i en medlemsstat for dér at udøve den pågældende virksomhed, og at det på tidspunktet for udstedelsen af attestationen ikke forbydes ham at udøve denne virksomhed, heller ikke midlertidigt, og
- c) bevis for de erhvervsmæssige kvalifikationer.

Anmeldelsen til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal fornyes en gang om året, hvis den pågældende agter at opretholde muligheden for midlertidigt eller lejlighedsvist at afgive erklæringer i Danmark i løbet af det pågældende år.

Efter direktivets artikel 9 kan der stilles krav om, at en tjenesteyder afgiver forskellige oplysninger til tjenestemodtageren. I forslaget § 8 b er der derfor indsat et krav om, at en revisor, der ønsker at udøve tjenesteydelser i overensstemmelse med direktivet, skal give en række oplysninger til modtageren af erklæringen. Stk. 3 indeholder hjemmelen til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler herom. Der vil i bekendtgørelsen blandt andet blive fastsat regler om, at tjenesteyderen skal oplyse

- a) reference til handelsregister eller et lignende offentligt register, navnet på det pågældende register samt tjenesteyderens registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsmidler, som findes i dette register,
- b) tjenesteyderens faglige titel,
- c) registreringsnummer, hvis tjenesteyderen udøver en momspligtig virksomhed, og
- d) eventuel forsikringsdækning.

Til nr. 4.

Ændringen er en konsekvens af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det fremgår af dette direktiv, at revisorer, der er godkendt i overensstemmelse med det tidligere direktiv, automatisk betragtes som godkendt i henhold til det nye direktiv.

Lovændringen implementerer ikke Europa-Parlamentets og Rådets nye direktiv (2006/43/EF) om lov-

pligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det følger imidlertid af det nye direktiv, at direktiv (84/253/EØF) er ophævet med virkning den 29. juni 2006, og at henvisninger til det ophævede direktiv (84/253/EØF) betragtes som en henvisning til det nye direktiv. Af ordensmæssige grunde er det derfor valgt at henvise til det nye direktiv.

Til nr. 5.

Det foreslås, at der i § 19, stk. 3, indsættes et nyt pkt., som sikrer, at revisorer, som midlertidigt og lejlighedsvist afgiver erklæringer i Danmark i henhold til § 8 a, kan indbringes for Disciplinærnævnet for Statsautoriserede og Registrerede Revisorer. Da tjenesteydelsen skal udøves under etableringslandets titel, vil det ikke, som det er tilfældet for statsautoriserede og registrerede revisorer, være muligt at frakende beskikkelsen. Derimod kan personen i medfør af § 20, stk. 2, frakendes retten til at afgive erklæringer her i landet for en periode på seks måneder til fem år eller indtil videre.

Revisorer, der afgiver erklæringer i henhold til den foreslåede § 8 a, stk. 1, vil i Disciplinærnævnet blive bedømt efter samme regelsæt som statsautoriserede og registrerede revisorer.

Til nr. 6.

Da direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer skal sikre, at der kan ske udveksling af relevante oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder, foreslås der indsat en bestemmelse herom i § 25 a. Da der er tale om et nyt område i revisorloven, foreslås det, at det indsættes i et nyt kapitel 11 a.

Den foreslåede § 25 a retter sig mod medlemsstaternes myndigheder. Ved de kompetente myndigheder menes den myndighed, som administrerer revisorerhvervet i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed på revisorområdet.

Forslaget svarer til indholdet af direktivets artikler 8 og 56. Det fremgår af de nævnte artikler, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal arbejde tæt sammen og yde hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal udveksle en række relevante oplysninger.

Der kan udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret i hjemlandet, om redelig adfærd, om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

F. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark m.v.

Det er en betingelse for udveksling af oplysninger, at oplysningerne skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de pågældende lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

De oplysninger, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udveksler som kompetent myndighed, skal udveksles under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger og skal behandles fortroligt.

Det påhviler etableringslandet at undersøge rigtigheden af forholdene, og det er således etableringslandets myndigheder, der bestemmer arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages. Etableringslandets myndigheder meddeler herefter værtsmedlemslandet de konsekvenser, de drager af de afgivne oplysninger. Oplysningerne, som skal behandles fortroligt, skal udveksles under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger.

Det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udveksling af de omhandlede oplysninger med andre kompetente myndigheder.

Til nr. 7

Lovens § 27, stk. 1 foreslås ændret således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte straf i forskrifter, der udstedes i medfør af de nye bestemmelser i § 8 a, stk. 1 og 3.

Til nr. 8

Det foreslås, at revisorer, som leverer tjenesteydelser efter direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer, i lighed med statsautoriserede og registrerede revisorer, omfattes af straffebestemmelsen i § 27. Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stk. 5 og 6, som giver mulighed for, at sådanne revisorer, som ikke er anmeldt til eller registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og som afgiver erklæringer, også kan straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det foreslås endvidere, at sådanne revisorer, som er registreret i styrelsen, men som afgiver erklæringer om lovpligtig revision, jf. den foreslåede bestemmelse i § 8 a, stk. 1, 2. pkt., kan straffes på samme måde.

Sanktionsbestemmelsen sidestiller sådanne revisorer med danske beskikkede revisorer, der afgiver erklæringer uden at være tilknyttet en revisionsvirksomhed, der er registreret i henhold til lovens § 5.

Til nr. 9

Disciplinærnævnet finansieres i dag af gebyrer, som betales af de etablerede statsautoriserede og regi-

strerede revisorer, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter lovens § 5.

Der udstedes årligt en bekendtgørelse om gebyrets fastsættelse. I denne bekendtgørelse kan der efter det foreslåede stk. 2, ligeledes opkræves gebyr af revisorer, der er optaget i det i § 8 a, stk. 2 anførte register.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en fodnote til lovens titel, hvoraf det fremgår, at lov om omsætning af fast ejendom gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer.

Til nr. 2 (§ 8)

Den gældende § 8 i lov om omsætning af fast ejendom opregner, hvem der må udøve virksomhed som ejendomsformidler her i landet.

Den foreslåede ændring af § 8, stk. 1, er en konsekvens af den foreslåede ændring i § 3, nr. 5, hvorefter personer, som er etableret i et andet EU-land m.v., har ret til midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet, hvis de forud herfor har anmeldt sig til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. den foreslåede nye bestemmelse i § 25 a, stk. 1.

Til nr. 3 (§ 25)

Den foreslåede ændring af bopælskravet i § 25, stk. 2, nr. 1, i lov om omsætning af fast ejendom er en redaktionel ændring, som tydeliggør den gældende retstilstand, der følger af bekendtgørelse nr. 746 af 21. august 2003 om fravigelse af indfødsrets- og bopælskrav ved meddelelse af visse beskikkelser m.v. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i loven om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, loven om Danmarks tiltrædelse af EØS-aftalen samt Danmarks ratifikation af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om fri bevægelighed for personer.

Til nr. 4 (§ 25)

Som nævnt i afsnit 3.3. under almindelige bemærkninger er personer, som ønsker at *etablere* sig som ejendomsmægler her i landet i henhold til de gældende EU-retlige regler om gensidig anerkendelse, omfattet af den danske lov om omsætning af fast ejendom på lige vilkår med danske ejendomsmæglere. Dette indebærer bl.a., at de pågældende skal registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i overensstemmelse med lovens § 25. Det drejer sig om personer, der på ansøg-

ningstidspunktet er etableret som ejendomsmæglere i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

I dag indeholder loven ikke udtrykkelige bestemmelser vedrørende sådanne personers adgang til at etablere sig i Danmark. For at der ikke skal kunne opstå tvivl om retstilstanden foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom i § 25, stk. 8. Bestemmelsen indeholder ingen ændringer i retstilstanden.

Det foreslås, at stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på sådanne personer, som ansøger om ret til at etablere sig som ejendomsmægler her i landet i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Det indebærer, at de skal opfylde de samme betingelser for optagelse i ejendomsmæglerregisteret som personer med en dansk uddannelse.

Betingelserne i stk. 2, nr. 2-4, om, at ansøgeren skal være myndig m.v. og ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs, skal vurderes i lyset af den gældende lovgivning i det land, hvor ansøgeren allerede er etableret, eksempelvis Sverige.

Betingelsen i stk. 2, nr. 3 og 4, om, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, skal forstås således, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet, fx i Sverige.

Betingelsen i stk. 2, nr. 2 og 3 om, at ansøgeren ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs, skal forstås således, at ansøgeren ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

Til nr. 5 (§§ 25 a - 25 c)

Som nævnt i afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som noget nyt bestemmelse om personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser inden for et tilsvarende erhverv i et andet land end det land, hvor personen er etableret.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne tjenesteydere forud skal indgive anmeldelse til den kompetente myndighed i det EU-land, EØS-land eller Schweiz, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 7. Med kompetent myndighed menes den myndighed, som administrerer det omhandlede erhverv i det pågældende land. I Danmark er

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed for så vidt angår ejendomsmæglererhvervet.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande eller i Schweiz.

Samtidig følger det af artikel 5, stk. 3, at sådanne tjenesteydere er omfattet af de disciplinærbestemmelser m.v., som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver samme erhverv.

Til § 25 a

For at kunne opfylde ovennævnte artikler i direktivet foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i § 25 a i lov om omsætning af fast ejendom om anmeldelse og registrering af personer, som er etableret inden for ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist agter at levere ejendomsmæglerydelse her i landet, jf. lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark.

Det foreslås således i § 25 a, stk. 1, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerer de pågældende personer i et offentligt register. Derved bliver det muligt for forbrugerne at se oplysninger om navn, adresse og faglig titel på alle de personer, som i medfør af lovens § 8, stk. 1, har ret til at udøve ejendomsformidlingsvirksomhed her i landet.

I § 25 a, stk. 2, foreslås det, at der i overensstemmelse med direktivets artikel 7 indføres et krav om, at de pågældende personer skal indgive anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, før de leverer ejendomsmæglerydelse her i landet. Anmeldelsen danner grundlag for registreringen i det offentlige register, som er omtalt ovenfor.

I § 25 a, stk. 3, foreslås det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved bekendtgørelse fastsætter nærmere regler om anmeldelse, registrering og offentliggørelse af oplysninger efter det foreslåede stk. 1, som er omtalt ovenfor.

I bekendtgørelsen vil der blive stillet krav om, at der som bilag til anmeldelsen indsendes den dokumentation, der fremgår af direktivets artikel 7.

I bekendtgørelsen vil der således blive stillet krav om, at sådanne personer indsender forudgående skriftlig anmeldelse som anført i direktivets artikel 7, stk. 1, og herunder giver oplysninger om forsikringsaftaler m.v. som anført i bestemmelsen. Endvidere vil der blive stillet krav om, at anmeldelsen skal ledsages af de dokumenter, der er anført i artikel 7, stk. 2, litra a-d, herunder dokumentation for den pågældendes natio-

nalitet, attestation for lovlig etablering m.v. i etableringslandet og bevis for erhvervsmæssige kvalifikationer.

Hvis erhvervet eller uddannelsen til erhvervet ikke er lovreguleret i den pågældendes hjemland, vil der endvidere blive stillet krav om bevis på, at den pågældende har udøvet ejendomsmæglervirksomhed i mindst to år i løbet af de sidste ti år, jf. direktivets artikel 5, stk. 1, litra b.

I bekendtgørelsen vil der endvidere blive stillet krav om, at anmeldelsen skal fornyes en gang om året, jf. direktivets artikel 7, stk. 1, hvis personen agter at opretholde muligheden for midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet i løbet af det pågældende år.

Til § 25 b

I § 25 b, stk. 1, foreslås det, at der stilles krav om, at personer, som er etableret inden for ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer ejendomsmæglerydelse her i landet, får pligt til at give modtagerne af disse ydelser visse oplysninger i overensstemmelse med direktivets artikel 9.

Som anført nedenfor skal der gives oplysning om den pågældendes faglige titel. Endvidere skal der gives oplysning om eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar, jf. direktivets artikel 9.

I § 25 b, stk. 2, fastslås det, at ydelserne skal leveres under den faglige titel, den pågældende anvender i etableringslandet. Titlen skal anføres på etableringslandets officielle sprog, jf. direktivets artikel 7, stk. 3, så man undgår enhver forveksling med den danske titel. Hvis den pågældende fx er etableret som ejendomsmægler i Sverige, skal titlen »fastighetsmäklare« således anvendes.

Hvis der ikke findes en tilsvarende lovreguleret titel i etableringslandet, skal den pågældende give oplysning om sin erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået. Oplysningerne skal gives på etableringslandets officielle sprog.

Det foreslås i § 25 b, stk. 3, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

Til § 25 c

Den foreslåede bestemmelse i § 25 c indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompeten-

te myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

§ 25 c har baggrund i artikel 8 og 56 i direktivet. Det fremgår af de nævnte artikler, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal arbejde tæt sammen og yde hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal udveksle en række relevante oplysninger.

Der kan udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret i hjemlandet, om redelig adfærd og om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

Oplysningspligten opfyldes ved, at hjemlandets kompetente myndighed meddeler den kompetente myndighed i det land, der har stillet forespørgslen, sin konklusion på baggrund af de oplysninger m.v., der foreligger for myndigheden vedrørende den pågældende person.

De personer, der kan udveksles oplysninger om, er opregnet i § 25 c, stk. 1.

Nr. 1 og 2 vedrører personer, der er etableret og registreret som ejendomsmægler her i landet, og som enten ønsker at etablere sig som ejendomsmægler i et andet EU-land m.v., jf. nr. 1, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse i et andet EU-land m.v., jf. nr. 2.

Nr. 3 og 4 vedrører personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land m.v., og som enten ønsker at etablere sig som ejendomsmægler her i landet, jf. nr. 3, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet, jf. nr. 4.

Af § 25 c, stk. 2, fremgår det, at der med kompetent myndighed i lov om omsætning af fast ejendom menes den myndighed, som administrerer ejendomsmæglererhvervet i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed på området.

I § 25 c, stk. 3, fastslås det, at det er en betingelse for udveksling af oplysninger efter stk. 1, at oplysningerne er nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de pågældende lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Endvidere fastslås det i § 25 c, stk. 4, at de oplysninger, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udveksler som kompetent myndighed i medfør af § 25 c, stk. 1, skal udveksles under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger, og at de skal behandles fortroligt.

I § 25 c, stk. 5, foreslås det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udveksling af de omhandlede oplysninger med andre kompetente myndigheder.

Til nr. 6 (§ 27)

Den foreslåede ændring af § 27 i lov om omsætning af fast ejendom indebærer, at advokater, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist agter at udføre ejendomsformidlingsydelser her i landet, bliver omfattet af §§ 25 a - 25 c, der er omtalt i forslaget § 3, nr. 5, jf. henvisningen i § 27 til de nævnte bestemmelser. Bestemmelserne omhandler personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet, og som midlertidigt og lejlighedsvist agter at levere ejendomsmæglerydelse her i landet. Bestemmelserne anvendes med den tilpasning, at der er tale om advokater, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer ejendomsformidlingsydelser her i landet.

Henvisningen til §§ 25 a og b indebærer, at de pågældende skal indgive anmeldelse m.v. til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og give visse oplysninger til modtagerne af deres ydelser som anført i de nævnte bestemmelser.

Henvisningen til § 25 c indebærer, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle nødvendige oplysninger med andre kompetente myndigheder i de tilfælde, hvor advokater virker som ejendomsformidlere som anført ovenfor. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 3, nr. 5.

Den nuværende henvisning i § 27 til § 26, stk. 3, videreføres uændret.

Til nr. 7 (§ 29 h)

Efter den gældende bestemmelse i § 29 a, stk. 1, i lov om omsætning af fast ejendom behandler disciplinærnævnet for ejendomsmæglerklager over etablerede ejendomsmæglerere, som er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til § 25.

Ejendomsmæglerere, som registreres efter den nye bestemmelse i § 25, stk. 8, jf. forslaget § 3, nr. 4, er således også - via henvisningen i § 29 a, stk. 1, til § 25 - omfattet af disciplinærbestemmelserne i lighed med ejendomsmæglerere, der opnår registrering på baggrund af en dansk ejendomsmægleruddannelse.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 29 h i loven, hvorefter disciplinærnævnet for ejendomsmæglerere også behandler klager over personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer ejendomsmæglerydelse her i landet i medfør af den nye § 25 a.

Forslaget har baggrund i direktivets artikel 5, stk. 3, som fastslår, at sådanne personer skal være omfattet af de disciplinærbestemmelser, som gælder i værtslandet for personer, som dér udøver samme erhverv.

Det foreslås i § 29 h, stk. 1, at de gældende disciplinærbestemmelser i §§ 29 a - 29 f finder tilsvarende anvendelse, bortset fra § 29 b, stk. 4. Dette indebærer bl.a., at disciplinærnævnet for ejendomsmæglerere kan pålægge sådanne personer sanktioner efter de gældende bestemmelser i § 29 b, stk. 1 og 2. Disciplinærnævnet vil således kunne tildele den pågældende en advarsel eller pålægge den pågældende en bøde eller, i særlig grove tilfælde, fratage den pågældende retten til at levere ejendomsmæglerydelse her i landet for en begrænset periode eller indtil videre. Den pågældende vil blive bedømt efter samme regelsæt som ejendomsmæglerere, der er etableret her i landet.

Bestemmelsen i § 29 b, stk. 4, finder ikke anvendelse, da denne bestemmelse vedrører disciplinæransvar på virksomhedsniveau. Bestemmelsen er derfor ikke relevant i denne forbindelse.

Disciplinærnævnet for ejendomsmæglerere behandler ikke klager over advokater, som udøver ejendomsformidling. Advokater, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer ejendomsformidlingsydelser her i landet, er derfor ikke omfattet af den foreslåede nye § 29 h. Dette fremgår af, at den foreslåede nye affattelse af § 27 i forslaget § 3, nr. 6, ikke indeholder henvisning til § 29 h.

Disciplinærnævnet for ejendomsmæglerere finansieres i dag af gebyrer, som betales af alle etablerede ejendomsmæglerere, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter lovens § 25. Dette følger af en bekendtgørelse, som er udstedt med hjemmel i lovens § 29 g.

I lighed hermed foreslås det i § 29 h, stk. 3, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at personer, som har anmeldt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at de agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelse her i landet, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnævnet for ejendomsmæglerere.

Ved fastsættelsen af gebyrets størrelse vil der blive taget hensyn til, at de pågældende ikke er etableret her i landet, men blot midlertidigt og lejlighedsvist agter at levere ejendomsmæglerydelse her i landet.

Til nr. 8 (§ 32)

I nr. 8 foreslås det, at § 32, stk. 2, i lov om omsætning af fast ejendom ændres således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte straf i forskrifter, der

udstedes i medfør af de nye bestemmelser i § 25 a, stk. 3, og § 25 b, stk. 3 (forslagets § 3, nr. 5).

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en fodnote til lovens titel, hvoraf det fremgår, at lov om translatører og tolke gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2 (overskrift til kapitel I)

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel I i lov om translatører og tolke er en konsekvens af forslagets § 4, nr. 4, hvorefter personer, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, har ret til midlertidigt og lejlighedsvist at levere translatør- og tolkeydelser her i landet.

Til nr. 3 (§ 1)

Som nævnt i afsnit 3.4. under almindelige bemærkninger indeholder lov om translatører og tolke ikke regler om, at personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser kan etablere sig som translatør og tolk her i landet.

Dog fremgår det af § 3 i bekendtgørelse nr. 29 af 17. januar 1992 om eksamenskrav for beskikkelse som translatør og tolk, at en person kan beskikkes her i landet på baggrund af en udenlandsk uddannelse.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om retstilstanden, foreslås det, at der indsættes bestemmelse herom i § 1, stk. 4. Bestemmelsen indeholder ingen ændringer i retstilstanden.

Det foreslås, at stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på sådanne personer, som ansøger om ret til at etablere sig som translatør og tolk her i landet i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Det indebærer, at de skal opfylde de samme betingelser for beskikkelse som translatør og tolk som personer med en dansk uddannelse.

For så vidt angår betingelserne i stk. 2, nr. 1 og 2, om, at ansøgeren skal være myndig m.v. og ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs, skal disse betingelser vurderes i lyset af den gældende lovgivning i det land, hvor ansøgeren allerede er etableret, eksempelvis Sverige.

Betingelsen i stk. 2, nr. 1, om, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, skal forstås således, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være underlagt be-

grænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet, f.eks. i Sverige.

Betingelsen i stk. 2, nr. 2, om, at ansøgeren ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs, skal forstås således, at ansøgeren ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

Til nr. 4 (§§ 1 a – 1 c)

Som nævnt i afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som noget nyt bestemmelser om personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser inden for et tilsvarende erhverv i et andet land end det land, hvor personen er etableret.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det EU-land, EØS-land eller Schweiz, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 7. Med kompetent myndighed menes den myndighed, som administrerer det omhandlede erhverv i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed for så vidt angår translatør- og tolkeerhvervet.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande eller i Schweiz.

Til § 1 a

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 1 a i lov om translatører og tolke vedrørende personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som translatør- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translatør- og tolkeydelser her i landet.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om anmeldelse til og registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af sådanne personer i medfør af lov om translatører og tolke, da der, som anført i afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger, ikke ses at være behov herfor. Det skyldes bl.a., at der ikke er noget forbrugerbeskyttelses hensyn, som det er tilfældet eksempelvis med ejendomsrådgiverlovgivningen. Derimod foreslås det i § 1 b, som er omtalt nedenfor, at der som foreskrevet i direktivet stilles krav om, at sådanne personer skal give visse oplysninger til modtagerne af translatør- og tol-

keydelser her i landet. Endvidere foreslås det i § 1 c, som ligeledes er omtalt nedenfor, at der fastsættes bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, som administrerer translator- og tolkeerhvervet.

Til § 1 b

I § 1 b, stk. 1, foreslås det, at der stilles krav om, at personer, som er etableret inden for translator- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translator- og tolkeydelser her i landet, får pligt til at give modtagerne af disse ydelser visse oplysninger i overensstemmelse med direktivets artikel 9.

Som anført nedenfor skal der gives oplysning om den pågældendes faglige titel. Endvidere skal der gives oplysning om eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar, jf. direktivets artikel 9.

I § 1 b, stk. 2, fastslås det, at ydelserne skal leveres under den faglige titel, den pågældende anvender i etableringslandet. Titlen skal anføres på etableringslandets officielle sprog, jf. direktivets artikel 7, stk. 3, således at man undgår enhver forveksling med den danske titel.

Hvis der ikke findes en tilsvarende lovreguleret titel i etableringslandet, skal den pågældende give oplysning om sin erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået. Oplysningerne skal gives på etableringslandets officielle sprog.

Det foreslås i § 1 b, stk. 3, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

Til § 1 c

Den foreslåede bestemmelse i § 1 c indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

§ 1 c har baggrund i artikel 8 og 56 i direktivet. Det fremgår af de nævnte artikler, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal arbejde tæt sammen og yde hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal udveksle en række relevante oplysninger.

Der kan udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret i hjemlandet, om redelig adfærd og

om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

Oplysningspligten opfyldes ved, at hjemlandets kompetente myndighed meddeler den kompetente myndighed i det land, der har stillet forespørgslen, sin konklusion på baggrund af de oplysninger m.v., der foreligger for myndigheden vedrørende den pågældende person.

De personer, der kan udveksles oplysninger om, er opregnet i § 1 c, stk. 1.

Nr. 1 og 2 vedrører personer, der er etableret og registreret som translator og tolk her i landet, og som enten ønsker at etablere sig som translator og tolk i et andet EU-land m.v., jf. nr. 1, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere translator- og tolkeydelser i et andet EU-land m.v., jf. nr. 2.

Nr. 3 og 4 vedrører personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som translator- og tolkeerhvervet i et andet EU-land m.v., og som enten ønsker at etablere sig som translator og tolk her i landet, jf. nr. 3, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere translator- og tolkeydelser her i landet, jf. nr. 4.

Af § 1 c, stk. 2, fremgår det, at der med kompetent myndighed i lov om translatorer og tolke menes den myndighed, som administrerer translator- og tolkeerhvervet i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed på området.

I § 1 c, stk. 3, fastslås det, at det er en betingelse for udveksling af oplysninger efter stk. 1, at oplysningerne er nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de pågældende lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Endvidere fastslås det i § 1 c, stk. 4, at de oplysninger, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udveksler som kompetent myndighed i medfør af § 1 c, stk. 1, skal udveksles under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger, og at de skal behandles fortroligt.

I § 1 c, stk. 5, foreslås det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udveksling af de omhandlede oplysninger med andre kompetente myndigheder.

Til nr. 5 (§ 5)

Efter den gældende § 5, 1. pkt., er det kun personer, der er beskikket som translator og tolk, der må benytte betegnelsen »translator«. Endvidere fremgår det af bestemmelsens 2. pkt., at andre heller ikke må benytte danske eller udenlandske betegnelser, der er egnede til forveksling hermed.

Det foreslås, at § 1, 1. pkt., ændres således, at der indsættes henvisning til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, og den nye bestemmelse i § 1, stk. 4 (forslagets § 4, nr. 3). Derved præciseres det, at den beskyttede titel »translatør« kun må anvendes af personer, der er beskikket enten på baggrund af en dansk uddannelse eller på baggrund af en udenlandsk uddannelse efter lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark.

Det foreslås, at § 5, 2. pkt., udgår af bestemmelsen. Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye § 1 b i forslagets § 4, nr. 4, vedrørende personer, der er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translatør- og tolkeydelser her i landet. Efter § 1 b skal sådanne personer anvende hjemlandets titel, jf. direktivets artikel 7, stk. 3. Det vil sige, at translatør- og tolkeydelserne skal udføres under den titel, der anvendes i etableringslandet, når der i dette land findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige aktivitet.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en fodnote til lovens titel, hvoraf det fremgår, at lov om dispachører gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2 (overskrift til kapitel I)

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel I i lov om dispachører er en konsekvens af forslagets § 5, nr. 4, hvorefter personer, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, har ret til midlertidigt og lejlighedsvist at levere dispachørydelser her i landet.

Til nr. 3 (§ 1)

Som nævnt i afsnit 3.5. under almindelige bemærkninger indeholder lov om dispachører ikke regler om, at personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, på visse betingelser kan etablere sig som dispachør her i landet.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om retstilstanden, foreslås det, at der indsættes bestemmelse herom i § 1, stk. 5. Bestemmelsen indeholder ingen ændringer i retstilstanden.

Det foreslås, at stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på sådanne personer, som ansøger om ret til at etablere sig som dispachør her i landet i overensstemmelse

med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Det indebærer, at de skal opfylde de samme betingelser for beskikkelse som dispachør som personer med en dansk uddannelse.

For så vidt angår betingelserne i stk. 2, nr. 1 og 2, om, at ansøgeren skal være myndig m.v. og ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs, skal disse betingelser vurderes i lyset af den gældende lovgivning i det land, hvor ansøgeren allerede er etableret.

Betingelsen i stk. 2, nr. 1, om, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, skal forstås således, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

Betingelsen i stk. 2, nr. 2, om, at ansøgeren ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs, skal forstås således, at ansøgeren ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

Til nr. 4 (§§ 1 a – 1 c)

Som nævnt i afsnit 3.5. i de almindelige bemærkninger indeholder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som noget nyt bestemmelser om personer, som midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser inden for et tilsvarende erhverv i et andet land end det land, hvor personen er etableret.

Direktivet lader det være op til medlemslandene at bestemme, om sådanne tjenesteydere forud skal anmelde sig til den kompetente myndighed i det EU-land, EØS-land eller Schweiz, hvor de midlertidigt og lejlighedsvist agter at udøve tjenesteydelser (værtslandet), jf. artikel 7. Med kompetent myndighed menes den myndighed, som administrerer det omhandlede erhverv i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed for så vidt angår dispachørerhvervet.

Endvidere følger det af artikel 8 og 56, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har pligt til at udveksle relevante oplysninger om de pågældende tjenesteydere med kompetente myndigheder i andre EU- eller EØS-lande eller i Schweiz.

Til § 1 a

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 1 a i lov om dispachører vedrørende personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i

Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om anmeldelse til og registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af sådanne personer i medfør af lov om dispachører, da der, som anført i afsnit 3.5., i de almindelige bemærkninger ikke ses at være behov herfor. Det skyldes bl.a., at der ikke er noget forbrugerbeskyttelses hensyn, som det eksempelvis er tilfældet med ejendoms-mæglerlovgivningen.

Derimod foreslås det i § 1 b, som er omtalt nedenfor, at der som foreskrevet i direktivet stilles krav om, at sådanne personer skal give visse oplysninger til modtagerne af dispachørydelser her i landet. Endvidere foreslås det i § 1 c, som ligeledes er omtalt nedenfor, at der fastsættes bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, som administrerer dispachørerhvervet.

Til § 1 b

I § 1 b, stk. 1, foreslås det, at der stilles krav om, at personer, som er etableret inden for dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet, får pligt til at give modtagerne af disse ydelser visse oplysninger i overensstemmelse med direktivets artikel 9.

Som anført nedenfor skal der gives oplysning om den pågældendes faglige titel. Endvidere skal der gives oplysning om eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar, jf. direktivets artikel 9.

I § 1 b, stk. 2, fastslås det, at ydelserne skal leveres under den faglige titel, den pågældende anvender i etableringslandet. Titlen skal anføres på etableringslandets officielle sprog, jf. direktivets artikel 7, stk. 3, således at man undgår enhver forveksling med den danske titel.

Hvis der ikke findes en tilsvarende lovreguleret titel i etableringslandet, skal den pågældende give oplysning om sin erhvervs-mæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået. Oplysningerne skal gives på etableringslandets officielle sprog.

Hvis der ikke findes en tilsvarende lovreguleret titel i etableringslandet, skal den pågældende give oplysning om sin erhvervs-mæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået. Oplysningerne skal gives på etableringslandets officielle sprog.

Det foreslås i § 1 b, stk. 3, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

Til § 1 c

Den foreslåede bestemmelse i § 1 c indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

§ 1 c har baggrund i artikel 8 og 56 i direktivet. Det fremgår af de nævnte artikler, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal arbejde tæt sammen og yde hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal udveksle en række relevante oplysninger.

Der kan udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret i hjemlandet, om redelig adfærd og om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

Oplysningspligten opfyldes ved, at hjemlandets kompetente myndighed meddeler den kompetente myndighed i det land, der har stillet forespørgslen, sin konklusion på baggrund af de oplysninger m.v., der foreligger for myndigheden vedrørende den pågældende person.

De personer, der kan udveksles oplysninger om, er opregnet i § 1 c, stk. 1.

Nr. 1 og 2 vedrører personer, der er etableret og registreret som dispachør her i landet, og som enten ønsker at etablere sig som dispachør i et andet EU-land m.v., jf. nr. 1, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere dispachørydelser i et andet EU-land m.v., jf. nr. 2.

Nr. 3 og 4 vedrører personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land m.v., og som enten ønsker at etablere sig som dispachør her i landet, jf. nr. 3, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere dispachørydelser her i landet, jf. nr. 4.

Af § 1 c, stk. 2, fremgår det, at der med kompetent myndighed i lov om dispachører menes den myndighed, som administrerer dispachørerhvervet i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed på området.

I § 1 c, stk. 3, fastslås det, at det er en betingelse for udveksling af oplysninger efter stk. 1, at oplysningerne er nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrel-

F. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark m.v.

sen og de andre kompetente myndigheder i de pågældende lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Endvidere fastslås det i § 1 c, stk. 4, at de oplysninger, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udveksler som kompetent myndighed i medfør af § 1 c, stk. 1, skal udveksles under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger, og at de skal behandles fortroligt.

I § 1 c, stk. 5, foreslås det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udveksling af de omhandlede oplysninger med andre kompetente myndigheder.

Til nr. 5 (§ 9)

Efter den gældende § 9, 1. pkt., er det kun personer, der er beskikket som dispachør, der må benytte betegnelsen »dispachør«. Endvidere fremgår det af bestemmelsens 2. pkt., at andre heller ikke må benytte danske eller udenlandske betegnelser, der er egnede til forveksling hermed.

Det foreslås, at § 9, 1. pkt., ændres således, at der indsættes henvisning til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, og den nye bestemmelse i § 1, stk. 5 (forslagets § 5, nr. 3). Derved præciseres det, at den beskyttede titel »translatør« kun må anvendes af perso-

ner, der er beskikket enten på baggrund af en dansk uddannelse eller på baggrund af en udenlandsk uddannelse efter lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark.

Det foreslås, at § 9, 2. pkt., udgår af bestemmelsen. Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye § 1 b i forslaget § 5, nr. 4, vedrørende personer, der er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet. Efter § 1 b skal sådanne personer anvende hjemlandets titel, jf. direktivets artikel 7, stk. 3. Det vil sige, at dispachørydelserne skal udføres under den titel, der anvendes i etableringslandet, når der i dette land findes en lovreguleret titel for den pågældende erhvervsmæssige aktivitet.

Til § 6

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2007. Seneste frist for gennemførelse af direktivet er den 20. oktober 2007.

Til § 7

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lovgivning

Gældende formulering

Lov nr. 476 af 9. juni 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark

§ 1.

Stk. 1. Denne lov finder anvendelse på sager om, hvorvidt en ansøger opfylder betingelser, som er en forudsætning for adgang til og udøvelse af et lovreguleret erhverv, når ansøgeren påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

§ 1.

Stk. 2. Efter forhandling med økonomi- og erhvervsministeren kan undervisningsministeren, for så vidt angår nærmere angivne erhverv, bestemme, at lovens bestemmelser kun finder anvendelse, hvis ansøgningen skal behandles efter EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 3. § 4, stk. 3, finder dog i alle tilfælde anvendelse på erhverv omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 2.

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 476 af 9. juni 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel indsættes som nyt punktum:

»Loven indeholder tillige bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. § 1, stk. 1, affattes således:

»Denne lov finder anvendelse på sager om, hvorvidt en person, der ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig eller lønmodtager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer. Loven finder tillige anvendelse på sager, hvor der skal foretages anmeldelse ved midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af et lovreguleret erhverv.«

3. I § 1, stk. 2, ændres »EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer« til: »EU's direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer«

4. I § 1, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 3,« til: »§ 4.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2.

Stk. 1. Personer, der er statsborgere i et EU/EØS-land eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, har adgang til at udøve et lovreguleret erhverv her i landet som selvstændig eller lønmodtager på samme vilkår, som gælder for personer med danske erhvervs kvalifikationer, hvis de opfylder betingelserne i

- 1) EU's direktiver om anerkendelse af sygeplejersker, tandlæger, jordemødre, dyrlæger, farmaceuter og læger,
- 2) EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer eller
- 3) aftaler indgået mellem Danmark og andre nordiske lande om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

§ 5.

Stk. 2. Ansøgninger om adgang til erhverv, der er omfattet af § 2, nr. 2, indsendes til Undervisningsministeriet.

§ 4.

Stk. 1. Personer, der uden at være omfattet af de direktiver og aftaler, der er nævnt i § 2, påberåber sig kvalifikationer opnået i udlandet som grundlag for en ansøgning om adgang til og udøvelse af et erhverv, kan indgive ansøgning om adgang til erhvervsudøvelse til Undervisningsministeriet, der videregiver ansøgningen til den kompetente myndighed, jf. § 3.

5. I § 2 udgår »som selvstændig eller lønmodtager«.

6. § 2, nr. 1, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2

7. I § 2, nr. 2, der bliver nr. 1, ændres »EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer« til: EU's direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer«

8. § 3 affattes således:

»Personer, der er omfattet af direktivet og de aftaler, der er nævnt i § 2, indgiver ansøgning om adgang til at udøve et lovreguleret erhverv til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeriet videregiver ansøgningen til den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv (den kompetente myndighed). Ansøgning om udøvelse af erhverv som sygeplejerske, tandlæge, jordemoder, dyrlæge, farmaceut og læge indgives dog direkte til den kompetente myndighed.

Stk. 2. Personer, der uden at være omfattet af direktivet og de aftaler, der er nævnt i § 2, påberåber sig erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i udlandet som grundlag for en ansøgning om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, indgiver ligeledes ansøgning om adgang til erhvervsudøvelsen til Undervisningsministeriet, jf. dog § 1, stk. 2. Undervisningsministeriet videregiver ansøgningen til den kompetente myndighed.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 3.

Den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv (den kompetente myndighed) påser, at de i § 2 nævnte betingelser for at udøve hvervet er opfyldt.

Stk. 3. Den kompetente myndighed påser, at personer, jf. stk. 1, der ansøger om adgang til at udøve et lovreguleret erhverv, opfylder de i § 2 nævnte betingelser. Den kompetente myndighed påser tillige, at personer, jf. stk. 1 og 2, opfylder de betingelser for udøvelsen af det lovregulerede erhverv, der fremgår af reglerne for det enkelte erhverv.

Stk. 4. Personer, jf. stk. 1, der midlertidigt eller lejlighedsvist agter at udøve et lovreguleret erhverv her i landet, skal inden erhvervsudøvelsen indgive skriftlig anmeldelse til den kompetente myndighed, hvis der er fastsat krav herom i de regler, der gælder for erhvervet. Anmeldelsen skal fornyes en gang om året, hvis personen ønsker at udføre midlertidige eller lejlighedsvisse tjenesteydelser i løbet af det kommende år. I reglerne, der gælder for erhvervet, fastsættes endvidere, hvorvidt reglerne om anmeldelse også kan finde anvendelse på personer, der er omfattet af stk. 2.«

§ 4.

Stk. 3. Når en kompetent myndighed træffer afgørelse i anledning af en ansøgning, der er omfattet af denne lov, sendes afgørelsen tillige til Undervisningsministeriet, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Kompetente myndigheder, der i henhold til lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. er fritaget for pligtmæssigt at indhente en vurdering af en ansøgers uddannelseskvalifikationer, kan registrere afgørelser i en database og indberette afgørelserne på samme måde som efter reglerne i den nævnte lov.

9. § 4 affattes således:

»En kompetent myndighed, der modtager anmeldelser eller træffer afgørelser i en sag, der er omfattet af denne lov, jf. § 3, skal én gang årligt indberette statistiske oplysninger om anmeldelserne og afgørelserne til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeriet kan på baggrund af de indberettede oplysninger anmode de kompetente myndigheder om uddybende oplysninger til brug for den beretning, undervisningsministeren skal afgive til Folketinget, jf. lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 4.**

Stk. 2. Den kompetente myndighed underretter Undervisningsministeriet om ansøgninger, jf. stk. 1, som myndigheden har modtaget fra andre. Underretningen oplyser som minimum ansøgerens navn og nationalitet, erhvervet, der søges adgang til, og om der søges hel eller delvis autorisation samt datoen for modtagelsen af ansøgningen, såfremt disse oplysninger fremgår af ansøgningen.

§ 5.

Undervisningsministeriet koordinerer gennemførelse af de direktiver, der er omfattet af § 2, nr. 2, og fastsætter nærmere regler med henblik på opfyldelse disse direktiver.

Lov nr. 202 af 28. maj 1975 om registrerede arkitekter, som ændret ved lov nr. 932 af 19. december 1986 (foreslås ophævet ved dette lovforslag).

§ 9

Stk. 2. Boligministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelsen af De Europæiske Fællesskabers direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om de oplysninger, der skal indberettes og indberetningernes form.«

10. § 5 affattes således:

»Undervisningsministeriet koordinerer gennemførelse af direktivet, jf. § 2, nr. 1, og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler med henblik på opfyldelse af direktivet.«

11. Efter § 7 indsættes:

»§ 7a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) prøver og attestation af eksamensbeviser for bygningskonstruktører, og
- 2) attestation af arkitekters eksamensbeviser, certifikater og uddannelsesbeviser.«

§ 2

I lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer, som ændret ved § 3 i lov nr. 364 af 19. maj 2004, § 3 i lov nr. 245 af 27. marts 2006 og § 29 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 84/253 af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber, EF-Tidende 1984 L 126/20.

§ 2

Stk. 2. De i § 1, stk. 2, omhandlede opgaver må alene udføres af revisorer i statsautoriserede eller registrerede revisionsvirksomheder, jf. § 12, stk. 1.

1. I fodnoten til lovens titel indsættes som 2. pkt.:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. § 2, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»De i § 1, stk. 2, omhandlede opgaver må alene udføres af revisorer i de i § 12, stk. 1, nævnte statsautoriserede eller registrerede revisionsvirksomheder, jf. dog § 8 a.«

3. Efter § 8 indsættes som nyt kapitel:**»Kapitel 3 a***Adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer*

§ 8 a. Revisorer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF), og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist afgive erklæring i henhold til § 1, stk. 2. Erklæringen må dog ikke vedrøre lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber. Revisorer, der i henhold til 1. pkt. afgiver erklæring, skal anvende deres faglige titel i etableringslandet.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over revisorer, jf. stk. 1, som på anmeldelsestidspunktet er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som har anmeldt til styrelsen, at de midlertidigt og lejlighedsvist agter at afgive erklæringer her i landet. I registret optages oplysning om persons navn, adresse og faglige titel.

Stk. 3. Revisorer, som omhandlet i stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen før erklæringer afgives. Styrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 8 b. Revisorer, der i henhold til § 8 a, stk. 1, afgiver erklæringer her i landet, skal oplyse modtagerne af erklæringerne om deres faglige titel, jf. stk. 2, eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes personens faglige titel i etableringslandet.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.«

§ 12

Stk. 2. I revisionsinteressentskaber skal majoriteten af de ideelle andele og af stemmerne tilhøre statsautoriserede revisorer eller statsautoriserede revisionsvirksomheder henholdsvis registrerede revisorer eller registrerede revisionsvirksomheder. Af de øvrige andele og stemmerrettigheder i interessentskabet kan andre end de i 1. pkt. nævnte interessenter maksimalt besidde 5 pct. hver. Denne begrænsning gælder dog ikke for

- 1) personer, der har deres hovedbeskæftigelse i revisionsinteressentskabet, samt
- 2) revisorer, der er godkendt i henhold til Rådets 8. direktiv af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (84/253/EØF).

Stk. 3. I revisionsaktieselskaber, revisionsanpartsselskaber og revisionskommandit-aktieselskaber (revisionspartnerselskaber) skal majoriteten af aktie-, anparts- eller indskudskapitalen i selskabet ejes af statsautoriserede revisorer eller statsautoriserede revisionsvirksomheder henholdsvis registrerede revisorer eller registrerede revisionsvirksomheder, der ligeledes skal råde over flertallet af stemmerettighederne i selskabet. Af de øvrige kapitalandele og stemmerettigheder i revisionsselskabet kan andre end de i 1. pkt. nævnte personer og selskaber maksimalt besidde 5 pct. hver. Denne begrænsning gælder dog ikke for

- 1) personer, der har deres hovedbeskæftigelse i revisionsselskabet,

4. I § 12, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, nr. 4, ændres »Rådets 8. direktiv af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (84/253/EØF).« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF).«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 2) medarbejderforeninger i det pågældende revisionselskab, der er uafhængige af revisionselskabets ledelse og alene ejer aktier eller anparter i revisionselskabet samt alene har de under nr. 1 nævnte personer som medlemmer,
- 3) personer, der har erhvervet aktierne eller anparterne som led i en medarbejderordning, samt
- 4) revisorer, der er godkendt i henhold til Rådets 8. direktiv af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber (84/253/EØF).

§ 19

...

Stk. 3. Klager over, at en revisor ved udførelsen af opgaver i henhold til § 1, stk. 2, har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, kan indbringes for Disciplinærnævnet. Klager over revisors vederlag samt kollegiale sager kan ikke indbringes for Disciplinærnævnet. Disciplinærnævnet skal behandle klagerne uden hensyn til, om indklagede er medlem af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer eller Foreningen Registrerede Revisorer FRR.

5. I § 19, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder klager over revisorer, som er registreret i henhold til § 8 a, stk. 2.«

6. Efter § 25 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 11 a

Bestemmelser om udveksling af oplysninger med andre landes kompetente myndigheder

§ 25 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz om

- 1) revisorer, der er beskikket her i landet, jf. § 3, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som revisor i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 2) revisorer, der er beskikket her i landet, jf. § 3, stk. 1, og som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere tjenesteydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 3) revisorer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF) i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ansøger om ret til at etablere sig som revisor her i landet, jf. § 4, og
- 4) revisorer, der er godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2006/43/EF) i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som agter midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer her i landet, jf. § 8 a, stk. 1.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer revisorerhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

§ 27. Overtrædelse af § 6, stk. 3, § 8, § 10, stk. 2 og 5-7, § 11, § 12, stk. 1-4, 6, 8 og 9, og § 13 straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

7. I § 27, *stk. 1*, indsættes efter »§ 8,«: »§ 8 a, stk. 1 og 3,«

8. I § 27 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»*Stk. 5.* En revisor, der afgiver erklæringer efter § 8 a, stk. 1, 1. pkt., uden at have indgivet anmeldelse om registrering til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter § 8 a, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Gældende formulering

§ 29. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte, at finansiering af kvalitetskontrol og disciplinærsystem sker ved opkrævning af et gebyr hos alle beskikkede revisorer, der er tilknyttet en revisionsvirksomhed, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede gebyrer tillægges udpantningsret.

§ 8. Virksomhed som ejendomsformidler må kun udøves af

- 1) ejendomsmæglere, der er registrerede, jfr. § 25, og
- 2) advokater med ret til udøvelse af advokatvirksomhed efter retsplejeloven.

Stk. 2. ...

§ 25.

...

Stk. 2. Ret til at blive optaget i registret har enhver person, som

- 1) har bopæl her i landet,

Lovforslaget

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 5 gælder tilsvarende for revisorer, der er registreret efter § 8 a, stk. 3, men som afgiver erklæringer, som er nævnt i § 8 a, stk. 1, 2. pkt.«

9. I § 29 indsættes som nyt stk.:

»Stk. 2. Styrelsen kan bestemme, at revisorer, jf. § 8 a, stk. 1, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnet.«

Stk. 2 bliver herefter til stk. 3.

§ 3

I lov om omsætning af fast ejendom, jf. lovbestemt ændring nr. 691 af 2. juli 2003, som ændret ved § 2 i lov nr. 412 af 1. juni 2005, lov nr. 605 af 24. juni 2005, § 1 i lov nr. 453 af 22. maj 2006 og § 46 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. I § 8, stk. 1, nr. 1, udgår »og«, og efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»2) midlertidige tjenesteydere, der er registrerede, jf. § 25 a, og«.

Nr. 2 bliver herefter nr. 3.

3. § 25, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) har bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,«.

Gældende formulering

§ 25. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over ejendomsmæglere. Personer, der er optaget i dette register, må benytte betegnelsen ejendomsmægler. Ingen andre må benytte denne betegnelse eller betegnelser, der kan forveksles hermed.

Stk. 2. Ret til at blive optaget i registret har enhver person, som

- 1) har bopæl her i landet,
- 2) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 3) ikke er i betalingsstandsning,
- 4) ikke er under konkurs,
- 5) ikke udøver en stilling, som efter regler fastsat af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er uforenelig med virksomhed som ejendomsformidler,
- 6) opfylder de nærmere krav til teoretiske indsigt som ejendomsformidler,
- 7) opfylder de nærmere krav til praktisk kunnen vedrørende ejendomsformidling, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter,
- 8) er dækket af sikkerhed efter § 8, stk. 3,
- 9) ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve virksomhed som ejendomsformidler på forsvarlig måde,
- 10) ikke har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Stk. 3. En registrering slettes,

- 1) når vedkommende dør,
- 2) hvis betingelserne i stk. 2, nr. 1, 2, 4, 5 eller 8, ikke længere er opfyldt,
- 3) hvis vedkommende har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse i udøvelsen af virksomhed som ejendomsformidler og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen finder, at de udviste forhold giver grund til at antage, at vedkommende ikke fremtidig vil udøve sådan virksomhed på forsvarlig måde, eller
- 4) hvis vedkommende har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Lovforslaget

4. I § 25 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Sletning af registrering i henhold til stk. 3, nr. 3, kan ske på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

Stk. 5. En afgørelse om sletning af registrering i henhold til stk. 3, nr. 3 eller 4, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indbringer i givet fald sagen for domstolene. Sagen anlægges mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg vedrørende stk. 3, nr. 3, har opsættende virkning. Anmodning om sagsanlæg vedrørende stk. 3, nr. 4, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve virksomhed som ejendomsmægler. Ankes en dom vedrørende stk. 3, nr. 4, hvorved en sletning af registrering som ejendomsmægler ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomhed som ejendomsmægler ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 6. Ophører grunden til, at en registrering som ejendomsmægler er slettet, skal den pågældende på ny optages i registret efter anmodning.

Stk. 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at ansøgning om registrering som ejendomsmægler eller advokaters anmodning om registrering som ejendomsformidler kan eller skal ske i elektronisk form, og at registrering, herunder dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 1-6, ændring i registrerede forhold, sletning og genoptagelse, sker elektronisk.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

»Stk. 8. Bestemmelserne i stk. 1-7 finder tilsvarende anvendelse på personer, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som ejendomsmægler i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 3 og 4, finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.«

5. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som har anmeldt til styrelsen, at de midlertidigt og lejlighedsvist agter at levere ejendomsmæglerydelser her i landet, jf. lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. I registeret optages oplysning om personens navn, adresse og titel eller erhvervsmæssige uddannelse, jf. § 25 b, stk. 2.

Stk. 2. Personer, som er omfattet af stk. 1, skal indgive anmeldelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, før de leverer ejendomsmæglerydelser her i landet.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering samt offentliggørelse af oplysninger efter stk. 1.

§ 25 b. Personer, der i henhold til § 25 a, stk. 1, leverer ejendomsmæglerydelser her i landet, skal oplyse modtagerne af ydelserne om deres faglige titel, jf. stk. 2, eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes personens faglige titel i etableringslandet. Hvis en sådan titel ikke findes, skal der i stedet gives oplysning om personens erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

§ 25 c. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz om

- 1) personer, der er etableret og registreret som ejendomsmægler her i landet, jf. § 25, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som ejendomsmægler i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 2) personer, der er etableret og registreret som ejendomsmægler her i landet, jf. § 25, stk. 1, og som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 3) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ansøger om ret til at etablere sig som ejendomsmægler her i landet, jf. § 25, stk. 8, og
- 4) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelser her i landet, jf. § 25 a, stk. 1.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer ejendomsmæglererhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Gældende formulering

§ 27. Bestemmelsen i § 26, stk. 3, gælder også for advokater

§ 32.

...

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller økonomi- og erhvervsministeren i medfør af § 1, stk. 7, § 4, stk. 1, § 5 a, § 7, stk. 3, § 8, stk. 3 og 4, § 10, stk. 2, § 16, stk. 4, § 17, stk. 3, § 18, stk. 2, 2. pkt., § 19, stk. 2, § 25, stk. 2, nr. 5, og § 28, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Lovforslaget

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

6. § 27 affattes således:

»§ 27. Bestemmelserne i §§ 25 a - c og § 26, stk. 3, gælder også for advokater, som udøver ejendomsformidling, med de fornødne tilpasninger.«

7. Efter § 29 g indsættes:

»§ 29 h. Disciplinærnævnet for ejendomsmæglere behandler klager over personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som ejendomsmæglererhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer ejendomsmæglerydelser her i landet, jf. § 25 a, stk. 1.

Stk. 2. Bortset fra § 29 b, stk. 4, finder §§ 29 a – 29 f tilsvarende anvendelse for de i stk. 1 nævnte personer.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at personer, der har anmeldt til styrelsen, at de agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere ejendomsmæglerydelser her i landet, jf. § 25 a, stk. 1, skal betale et gebyr, der bidrager til finansieringen af disciplinærnævnet.«

8. I § 32, *stk. 2*, indsættes efter »§ 25, stk. 2, nr. 5,«: »§ 25 a, stk. 3, § 25 b, stk. 3,«.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 4**

I lov om translatører og tolke, jf. lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988, som ændret ved § 15 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 10 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 16 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 4 i lov nr. 227 af 21. april 1999 og § 1 i lov nr. 1463 af 22. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. Overskriften til *kapitel I* affattes således:

»*Beskikkelse som translatør og tolk og adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre translatør- og tolkeopgaver*«

3. I § 1 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

Kapitel I*Beskikkelse som translatør og tolk*

§ 1. Translatører og tolke beskikkes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over beskikkede translatører og tolke.

Stk. 2. Ret til at få beskikkelse som translatør og tolk har enhver person, der

- 1) er myndig og ikke under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller ikke er under konkurs og
- 3) har bestået en særlig eksamen, jf. § 3.

Stk. 3. Beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Endvidere kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomhed som translatør og tolk på forsvarlig måde. Endelig kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Bilag til f. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark m.v.

Gældende formulering

Lovforslaget

»Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på personer, som på ansøgningstidspunktet er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som translator og tolk i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 1, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.

4. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som translator- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist levere translator- og tolkeydelser her i landet, jf. §§ 1 b og 1 c.

§ 1 b. Personer, der i henhold til § 1 a leverer translator- og tolkeydelser her i landet, skal oplyse modtagerne af ydelserne om deres faglige titel, jf. stk. 2, eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes personens faglige titel i etableringslandet. Hvis en sådan titel ikke findes, skal der i stedet gives oplysning om personens erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

§ 1 c. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz om

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) personer, der er etableret og registreret som translator og tolk her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som translator og tolk i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 2) personer, der er etableret og registreret som translator og tolk her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translator- og tolkeydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 3) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som translator- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ansøger om ret til at etablere sig som translator og tolk her i landet, jf. § 1, stk. 4, og
- 4) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som translator- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer translator- og tolkeydelser her i landet, jf. § 1 a.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer translator- og tolkeerhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

5. § 5 affattes således:

»§ 5. Kun personer, der er beskikket i medfør af § 1, stk. 2 eller stk. 4, må benytte betegnelsen »translator«.

§ 5. Kun personer, der har beskikkelse som translator og tolk, må benytte betegnelsen »translator«. Andre må heller ikke benytte danske eller udenlandske betegnelser, der er egnet til forveksling hermed.

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 5**

I lov om dispachører, jf. lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988, som ændret ved § 14 i lov nr. 936 af 27. december 1991, § 9 i lov nr. 377 af 22. maj 1996, § 15 i lov nr. 386 af 22. maj 1996, § 5 i lov nr. 227 af 21. april 1999, og § 2 i lov nr. 1463 af 22. december 2004, foretages følgende ændringer:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255/22.«

2. Overskriften til *kapitel I* affattes således:

»Beskikkelse som dispachør og adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at udføre dispachøropgaver«

3. I § 1 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

Kapitel I
Beskikkelse som dispachør

§ 1. Dispachører beskikkes af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et offentligt register over beskikkede dispachører.

Stk. 2. Ret til at få beskikkelse som dispachør har enhver person, der

- 1) er myndig og ikke under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) ikke har anmeldt betalingsstandsning eller ikke er under konkurs og
- 3) har bestået juridisk embedseksamen,
- 4) i mindst tre år har deltaget i virksomhed, der kan antages at have givet den pågældende kendskab til de under dispachørerhvervet hørende forretninger og
- 5) har bestået en særlig eksamen, jf. § 3.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Endvidere kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive dispachørvirksomhed på forsvarlig måde. Endelig kan beskikkelse nægtes, såfremt den pågældende har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan undtage fra betingelserne i stk. 2, nr. 4. I så fald kan beskikkelsen begrænses og betinges.

»*Stk. 5.* Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ønsker at etablere sig her i landet som dispachør i overensstemmelse med lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Stk. 2, nr. 1, finder anvendelse således, at personen skal være myndig og ikke må være underlagt begrænsninger i retten til at forpligte sig ved retshandler eller i retten til at råde over sin formue efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet. Stk. 2, nr. 2, finder anvendelse således, at personen ikke må være i betalingsstandsning eller under konkurs efter tilsvarende regler, som gælder i etableringslandet.«

4. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Personer, som er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, kan midlertidigt og lejlighedsvist levere dispachørydelser her i landet, jf. §§ 1 b og 1 c.

§ 1 b. Personer, der i henhold til § 1 a leverer dispachørydelser her i landet, skal oplyse modtagerne af ydelserne om deres faglige titel, eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Med faglig titel i stk. 1 menes personens faglige titel i etableringslandet. Hvis en sådan titel ikke findes, skal der i stedet gives oplysning om personens erhvervsmæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået.

Stk. 3. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

§ 1 c. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz om

- 1) personer, der er etableret og registreret som dispachør her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som ansøger om ret til at etablere sig som dispachør i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 2) personer, der er etableret og registreret som dispachør her i landet, jf. § 1, stk. 1, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz,
- 3) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som ansøger om ret til at etablere sig som dispachør her i landet, jf. § 1, stk. 5, og
- 4) personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet, jf. § 1 a.

Stk. 2. Med kompetent myndighed i stk. 1 menes i denne lov den myndighed, der administrerer dispachørerhvervet i det pågældende land.

Stk. 3. De oplysninger, som kan udveksles, skal være nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de andre kompetente myndigheder i de nævnte lande kan varetage deres opgaver efter stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udveksling af oplysninger efter stk. 1 skal ske under overholdelse af lov om behandling af personoplysninger. Oplysningerne skal behandles fortroligt.

Gældende formulering

§ 9. Kun personer, der har beskikkelse som dispachør, må benytte betegnelsen »dispachør«. Andre må heller ikke benytte danske eller udenlandske betegnelser, der er egnet til forveksling hermed.

Lovforslaget

Stk. 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter regler om udveksling af oplysninger med andre kompetente myndigheder efter stk. 1.«

5. § 9 affattes således:

»§ 9. Kun personer, der er beskikket i medfør af § 1, stk. 2 eller stk. 5, må benytte betegnelsen »dispachør«.

§ 6

Loven træder i kraft den 1. oktober 2007.

§ 7

Lov nr. 202 af 28. maj 1975 om registrerede arkitekter ophæves.

Bilag 1**Vejledende liste over lovregulerede erhverv i Danmark**

1. Advokat
2. Aktuar
3. Anerkendt statiker
4. Ansat på deponeringsanlæg
5. Ansættelse i stillinger på havanlæg
6. Arbejde med anlæg med ozonlagsnedbrydende stoffer
7. Arbejde med asfaltmaterialer
8. Arbejde med epoxy og isocyanater
9. Arbejde med styren
10. Asbestnedrivning
11. Autoriseret psykolog
12. Bandagist
13. Bioanalytiker
14. Brandmand
15. Brandteknisk byggesagsbehandler
16. Brøndborer
17. Bygningssagkyndig
18. Dispachør
19. Driftsleder på renseanlæg
20. Dyrker af genetisk modificerede afgrøder
21. Dyrlæge
22. Dørmand i virksomheder med alkoholbevilling
23. Ejendomsmægler
24. Elevatoreftersyn
25. Elinstallatør
26. Energikonsulent til energimærkning af bygninger
27. Ergoterapeut
28. Erhvervsdykker
29. Erhvervsmæssig anvendelse af godkendelsespligtige kemiske bekæmpelsesmidler til beskyttelse, bekæmpelse og regulering af plantevækst (sprøjtefører)
30. Farmaceut
31. Farmakonom
32. Festfyrværker
33. Fisker
34. Fiskeskipper
35. Fodterapeut
36. Folkeskolelærer
37. Forsikringsformidler
38. Fysioterapeut

39. Gaffelstablercertifikat (certifikat kategori A)
40. Gaffeltruckfører (certifikat kategori B)
41. Gas-, vand- og sanitetsmester
42. Graver
43. Gymnasielærer, lærer ved studenterkurser og ved kursus til højere forberedelseksamen
44. Hesteinseminør
45. Hhx/htx-lærer
46. Holdleder i redningsberedskabet
47. Indsatsleder i redningsberedskabet
48. Jordemoder
49. Kedelpassercertifikat
50. Kirkegårdsleder
51. Kirketjener
52. Kiropraktor
53. Klinisk diætist
54. Klinisk tandtekniker
55. Kloakmester
56. Kontaktlinseoptiker
57. Koordinator på byggepladser
58. Kordegn
59. Kranfører
60. Kvæginseminør
61. Kølefirma, kølemontør/eftersyn af køleanlæg
62. Kørelærer
63. Landinspektør
64. Læge
65. Maskinchef
66. Maskinmester
67. Offshore Medic
68. Opdræt af visse dyrearter: hjorte-, strudse- og rævefarmer
69. Optiker
70. Organist
71. Overstyrmand
72. Pelsdyrinseminør
73. Polyesterstøbning
74. Præst
75. Psykolog - beskyttet titel
76. Radiograf
77. Registreret revisor
78. Rottebekæmpelse
79. Skibsassistent/matros og motormand
80. Skibsfører
81. Skibskok
82. Skorstensfejer

Bilag til f. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark m.v.

83. Speciallæge
84. Specialtandlæge
85. Statsautoriseret revisor
86. Stilladsopstiller
87. Styrmand
88. Støjmålinger og -beregninger
89. Svejsere – svejsning i rustfrit stål
90. Svineinseminør
91. Sygeplejerske
92. Tandlæge
93. Tandplejer
94. Teknisk chef ved bygning af luftfartøjer
95. Teknisk ekspert til eftersyn af kedel- og varmeanlæg
96. Translatør og tolk
97. Vagtvirksomhed
98. Øvrige erhverv, hvor der af Søfartsstyrelsen kræves et sikkerhedskursus af ca. tre dages varighed

Til lovforslag nr. L 11. Skriftlig fremsættelse (4. oktober 2006)

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke, lov om dispachører og ophævelse af lov om registrerede arkitekter. (Forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark).

(Lovforslag nr. L 11).

Lovforslaget fremsættes med henblik på implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Direktivet implementeres endeligt ved udstedelse af en bekendtgørelse og ved tilpasninger af ressortlovgivning for de enkelte lovregulerede erhverv.

Det nye direktiv samler reglerne fra 15 hidtil gældende direktiver i ét, som i forenklet form indeholder de samme grundlæggende betingelser og garantier som de hidtidige direktiver for, at personer med udenlandske erhvervskvalifikationer kan udøve et lovreguleret erhverv i et andet EU-land. Derudover indføres der med det nye direktiv en lettere adgang til at udøve tjenesteydelser på området for lovregulerede erhverv midlertidigt eller lejlighedsvist. Lovgivningen for det enkelte lovregulerede erhverv kan om nødvendigt bestemme, at der skal gælde krav om anmeldelse, hvis en person med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer ønsker at udøve tjenesteydelser inden for et lovreguleret erhverv midlertidigt eller lejlighedsvist, ligesom der gives mulighed for forudgående kontrol af tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer, hvis hensynet til tjenestemodtagers sundhed og sikkerhed tilsiger det.

Statsborgere fra EU-lande, EØS-lande og Schweiz, der ønsker adgang til at udøve erhverv, som er lovreguleret i Danmark, er omfattet af direktivet. Forslaget forventes at gøre det lettere for disse statsborgere midlertidigt eller lejlighedsvist at udøve et lovreguleret erhverv her i landet.

For så vidt angår tredjelandestatsborgere, er det som udgangspunkt overladt til den danske lovgivning, i hvilket omfang disse kan få adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark. Disse statsborgeres rettigheder berøres ikke af lovforslaget.

De udvalg, der hidtil har bistået Kommissionen med arbejdet med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, nedlægges og erstattes med ét udvalg, det såkaldte "art 58-udvalg". Undervisningsministeriet påtager sig i naturlig forlængelse af den nuværende koordinatorfunktion rollen som den faste repræsentant i art 58-udvalget med mulighed for at sammensætte delegationer til møderne, hvor repræsentanter fra øvrige relevante myndigheder kan deltage.

Lovforslaget indeholder endvidere ændringer som følge af direktivet på dele af Økonomi- og Erhvervsministeriets område. Der foreslås ændringer i revisorlovgivningen, i lov om omsætning af fast ejendom, i lov om translatører og tolke samt i lov om dispachører. Endeligt foreslås lov om registrerede arkitekter ophævet, idet loven i praksis ikke har været anvendt i flere år.

Direktivet skal være fuldt implementeret senest den 20. oktober 2007.

Loven foreslås at træde i kraft den 1. oktober 2007.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.